

ORGANIZAȚIA DE FEMEI DIN REPUBLICA MOLDOVA *INIȚIATIVA CIVICĂ*

WOMEN'S ORGANIZATION OF MOLDOVA „CIVIC INITIATIVE”

**TRAFICUL DE FEMEI:
fenomen și crimă**

Trafficking in women:
phenomenon and crime

Chișinău 2000

ORGANIZAȚIA DE FEMEI DIN REPUBLICA MOLDOVA *INIȚIATIVA CIVICĂ*

WOMEN'S ORGANIZATION OF MOLDOVA „CIVIC INITIATIVE”

**TRAFICUL DE FEMEI:
fenomen și crimă**

Trafficking in women:
phenomenon and crime

Chișinău 2000

CZU

Coordonator: Irina Martîniuc
Consultant științific: dr. Tudor Tomozei

Redactor: dr. conf. univ. Alexei Cenușă

Corector: Svetlana Bezvoleva
Valentina Ceban

Designer:

Coordinator: Irina Martiniuc
Scientific adviser:

Dr. Tudor Tomozei, Ph.D.

Editor:

Professor Alexei Cenușă, M.S.

Corector: Svetlana Bezvoleva
Valentina Ceban

Proiectul internațional „Inițiative
publice pentru prevenirea traficului
de femei și violenței domestice”

INL Anti – Domestic violence and
Trafficking in Women Project:
Armenia, Moldova, Ukraine and
Uzbekistan

Această carte a apărut cu sprijinul
Winrock International (grant finanțat
de Departamentul de Stat al S.U.A.)

This book was prepared in
conjunction with a project administered
by Winrock International funded
by the United States of America,
Department of State.

ISBN

Organizația de femei din Moldova „Inițiativa civică”
Women’s Organization of Moldova
“Civic Initiative”

Cuvânt înainte

Evoluția socială, procesele economice, schimbările demografice și alte fenomene care au loc în Republica Moldova la ora actuală au contribuit în mod esențial la expansiunea infracționalității. În condițiile tranziției noastre, constatăm o diversificare a faptelor antisociale, determinate de bulversarea sistemului de valori general-umane.

Totodată societatea se lovește de o amplificare a paletei infracționale în care se înscrie și traficul de femei, reprezentând una dintre cele mai importante și alarmante forme de manifestare a crimei, inclusiv cea organizată.

Culegerea de față „Traficul de femei: fenomen și crimă” pune începutul unei serii de publicații menite să înlesnească studierea pe, cât e posibil în profunzime, a acestui fenomen. Prin prezentarea fenomenului dat, interpretarea științifică și corectă a cauzelor care generează și favorizează traficul de femei, prezenta lucrare constituie una de pionerat în republică.

În condițiile de haos, intoleranță, agresiune și ignorare a normelor elementare de conviețuire socială, culegerea „Traficul de femei: fenomen și crimă” vine să completeze un gol în literatura de specialitate.

Dr. Tudor Tomozei

10 octombrie 2000

Irina Martîniuc,
președintele organizației de femei din
Republica Moldova “Inițiativa civică”

ROLUL O.N.G. ÎN PREVENIREA TRAFICULUI DE FEMEI ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Pe parcursul ultimilor ani problema traficului de femei a devenit o problemă națională. Traficul în cauză afectează toată societatea, demonstrează nerespectarea drepturilor omului, violența contra femeii, reprezentând o modalitate a sex-businessului.

Traficul de femei constituie un fenomen nou pentru Republica Moldova. El a fost cauzat, mai ales, de criza social-economică a statului. Pe lângă aceasta, tranziția a economiei de piață a schimbat mult mentalitatea și normele morale ale oamenilor. Cultura pieței nu a fost creată (totul și toți sunt pur și simplu, tratați ca marfă). Astfel, traficul de ființe umane, în special, cu femei a devenit o realitate. Nu există date precise când a apărut acest fenomen, aproximativ cu 8 ani în urmă.

În general, femeile și populația nu aveau informație despre aceasta. Oamenii erau în căutarea unui serviciu în străinătate. Ei aveau încredere în toate companiile străine, locale ori chiar și particularilor, care le promiteau că le vor acorda ajutor în căutarea unui serviciu în țări străine. Informațiile pozitive precum ar fi căsătoria fericită, serviciu nelegal, dar potrivit și condiții bune de trai în străinătate, au

contribuit, de asemenea, la migrarea femeilor. Să nu uităm și despre lipsa legislației respective, care trebuie să reguleze procesul de migrație, condiții de muncă în străinătate și pedeapsa traficantilor.

Abia nu demult femeile au început să conștientizeze acest fenomen ca pe o formă a violenței datorită informației negative acumulate de la victimele traficului în discuție și de la organele publice naționale și internaționale, apelul țărilor străine către autoritățile Moldovei, interferența Interpolului etc.

Este regretabil, desigur, a constata că Moldova este o țară de origine a traficului de femei și copii. Conform datelor victimelor independente această cifră ajunge la 800 mii.

Guvernul nu este în stare să controleze migrația ilegală din cauza că la hotare, chiar și după 9 ani de când a fost proclamată independența, nu este computerizată sistemul de control a persoanelor, care pleacă din țară.

Conform datelor Biroului de combatere a traficului de femei al MAI din RM femeile din Moldova sînt vîndute, în general, prin România în Iugoslavia și Albania și prin România și Bulgaria în Turcia, Grecia și apoi – în Asia.

În fiecare an din Turcia se deportează aproximativ 2500 de cetățeni ai RM, în special, femei, care prostituiază.

După datele poliției, traficanții primesc pentru fiecare moldoveancă de la \$800 pînă la \$1500. Dar, în legătură cu inflația, prețurile la această marfă mereu scad. În vara anului 2000 în or. Chișinău poliția a reținut traficanți, care au vîndut două fete cu \$100 fiecare.

Care categorie de femei devine victimă a traficului?

Deosebirile sînt următoarele:

1. Femei și fete tinere care vor să se angajeze în străinătate. Multe dintre ele sînt naive, credule, mai ales cele din provincie ori foarte tinere. Unele dintre ele visează la o iubire romantică în țările străine, la o căsătorie aducătoare de bogății etc. Atare grup constituie o parte importantă a

celor ademenite de traficanți. De obicei, ele nu au informație despre prostituție sau despre vreo formă de violență.

2. Femei căsătorite deznădăjduite din cauza: sărăciei, șomajului, neputinței soțului de a îmbunătăți situația materială; înfometării copiilor, cheltuielilor pentru învățământ ori tratament medical etc. Studiile acestor femei pot fi superioare și o reputație foarte bună. Dar ele sânt de acord să îndeplinească orice lucru pentru supraviețuirea familiei. Ele pot ști ceva despre prostituție și violență, dar speră la îndurarea lui Dumnezeu și cred că experiența rea a altora nu le va atinge pe ele. Acest grup este, de asemenea, numeros.
3. Femeile care pleacă să lucreze în calitate de chelnerițe sau dansatoare pricep că uneori vor fi nevoite să intre în relații sexuale cu bărbații. Ele nu presupun însă că vor lucra în calitate de prostituate.
4. Femei tinere și fete care au condiții de trai bune, dar, auzind multe despre viața frumoasă din țări străine, sânt curioase să plece de acasă. Ele sânt influențate de migrația globală și vor să capete mai multe și mai bune. Ele, de asemenea, nu se așteaptă la nici un fel de violență. Un astfel de grup este mai mic în comparație cu alte grupuri.
5. Femei tinere care pleacă în străinătate să se prostitueze știu de acest fapt și consideră că ocupația dată este o formă profitabilă a businessului, dar nuși dau seama că pot deveni victime a sex - businessului.

În prezent, când cazurile negative informaționale cresc, atitudinea populației și a organelor publice față de fenomenul traficului de femei începe a se schimba. Organele de drept și ONG-urile au început deja campaniile lor informaționale.

Ținând cont de situația creată în țară, ONG-le sunt obligate să contribuie la prevenirea traficului de femei și la protecția drepturilor femeilor.

Reușita acestui proces depinde de elaborarea și implementarea **strategiilor de activitate a ONG-lor**. Unele dintre ele sunt:

- contribuirea la perfecționarea legislației naționale, și anume: elaborarea și adoptarea Legii cu privire la traficul de femei, precum și ratificarea mai multor documente internaționale referitor la drepturile femeilor;
- monitorizarea îndeplinirii legislației în vigoare;
- efectuarea cercetărilor (statistice, sociologice, juridice, medicale, psihologice, pedagogice relativ la cauzele, procesul și consecințele fenomenului, prevenirea lui și protecția drepturilor omului);
- informarea populației, în special, a fetelor și tinerelor femei asupra problemei traficului de femei;
- consolidarea ONG-lor în numele prevenirii traficului de femei și protecția drepturilor femeilor;
- stabilirea unui dialog constructiv între ONG-le și organele de stat;
- punerea la curent și influențarea mass-media referitor la traficul de femei.

În luna mai 1999 în Moldova a demarat primul proiect al ONG-le, consacrat acestei probleme. Proiectul a fost elaborat de către Organizația de femei “Inițiativa civică” și Consiliul Național al Femeilor fiind susținut de Serviciul de Informație al Statelor Unite. Au fost organizate 30 de seminare pentru elevele și profesorii în diferite localități din republică, s-au tradus unele documente internaționale și materiale video despre traficul de femei. OFM “Inițiativa civică” a organizat cursuri la calculator pentru victime reale și potențiale ale traficului de femei.

Desfășurarea proiectului a constatat lipsa de informații referitoare la fenomenul traficului dat în rândurile tineretului, pregătirea insuficientă a pedagogilor și părinților pentru activități de prevenire a fenomenului, necesitatea de a efectua un schimb de experiență cu cea a ONG-le din alte țări.

Pe parcursul anului 1999 Organizația de femei “Inițiativa civică” a stabilit relații cu Programul de prevenire a traficului de femei al Consorțiumului Internațional de femei CSI-SUA (Ucraina, Kiev), la strada (Olanda, Ucraina), Centru „Perspective feminine (Lvov, Ucraina) Centrul. Femeia pentru femeie” (Dnepropetrovsk, Ucraina), Centru pentru drepturile femeilor /Armenia, Erevan), cu Winrock International (SUA, Washington), Centrul AnA (România, București), “Șanse egale-drepturi egale” (Romania, Iași) pentru adaptarea metodologiei lor în domeniul prevenirii traficului de femei, distribuirea materialelor informaționale, întocmirea proiectelor comune.

În februarie 2000 OFM “Inițiativa civică” a devenit parteneră a proiectului internațional “Inițiative publice pentru prevenirea traficului de femei”. În proiect sînt antrenate 5 țări: Ucraina, Moldova, Armenia, Uzbekistan și SUA. Activitatea ONG-lor din aceste țări prevede o colaborare strînsă cu organele de drept și mass-media în scopul prevenirii traficului de femei. “Inițiativa civică” își desfășoară treninguri și mese rotunde cu reprezentanții Ministerului Afacerilor Interne, Biroului pentru prevenirea traficului în cauză, Interpolului, Academiei de poliție „Ștefan cel Mare”, judecătorilor și procuraturii din republică. În această activitate OFM este ajutată de ONG-le și de organele de drept din alte țări care au deja experiență și rezultate pozitive în prevenirea traficului de ființe umane.

Paralel cu stabilirea relațiilor internaționale e necesar să stabilim și o colaborare strînsă între ONG-le din țară. Avem mai bine de 40 de organizații de femei naționale și locale care

trebuie să fie antrenate în activitatea de prevenire a traficului. Trebuie să colaborăm cu diferite organizații profesionale, cum ar fi asociațiile juriștilor, medicilor, psihologilor, pedagogilor și sociologilor etc. Să implicăm mai activ organizațiile de tineret în activitatea de prevenire a traficului de femei.

Colaborarea ONG-urilor cu organele de stat cere o comunicare și informare între societatea civilă și factorii de decizie la diferite niveluri: național, local și personal.

Dezvoltarea dialogului cu Parlamentul RM și, în special, cu femeile din diferite partide, poate să accelereze elaborarea legislației referitoare la promovarea drepturilor femeilor. Colaborarea ONG-urilor cu Ministerul Muncii, Protecției Sociale și a Familiei, Ministerul Educației și Științei, Ministerul Economiei și Reformelor, Ministerul Afacerilor Interne (Poliția Moravurilor), Comisia Prezidențială și cea Guvernamentală pentru Problemele Femeilor e necesară informării reciproce, realizării reușite a Planului de acțiuni privind îmbunătățirea situației femeii și creșterea rolului ei în societate (adoptat de Guvernul RM la 15.01.1998) și elaborarea unui plan de acțiuni comune.

Printre forme și metode ale activității ONG-urilor necesare prevenirii traficului de femei le-aș menționa pe cele instructiv-educative (seminare, traininguri, mese rotunde, conferințe etc.) și cele practice (recalificarea și perfecționarea profesională a femeilor, crearea centrelor de reabilitare, a rețelei telefoanelor fierbinți etc.).

Seminare și traininguri merită a fi organizate pentru diferite categorii ale populației:

- pentru fete din clasele superioare și studente în scopul preventiv;
- pentru corpul didactic al instituțiilor de învățământ;
- pentru juriști în vederea elaborării Legii cu privire la traficul de ființe umane;

- pentru funcționari ai Ministerului Afacerilor Interne: a-i pregăti să lucreze cu eventualele victime ale traficului în cauză;
- pentru ONG-le de femei și tineret a căror menire este de a familiariza populația cu problema vizată, atingând mai multe ONG-le în activitatea de prevenire a traficului de femei.

Colaborarea ONG-lor cu mass-media trebuie să contribuie la conștientizarea atât a ziaristilor, cât și opiniei publice în domeniul de referință. ONG-le pot fi inițiatoare ale mai multor acțiuni, cum ar fi difuzarea informațiilor necesare, lansarea campaniilor de presă pentru excluderea materialelor pornografice, realizarea emisiunilor TV și Radio despre traficul de femei, inclusiv crearea unui sistem interactiv. ONG-le trebuie să organizeze o campanie publică pentru respectarea modificării în Legea cu privire la presă care la interzice publicarea informațiilor despre oferirea serviciilor intime.

Prevenirea traficului de femei poate fi asigurată doar în cazul când în acest proces se va încadra întreaga societate, când fiecare cetățean va conștientiza faptul ca traficul de ființe umane reprezintă un obstacol în calea creării în Republica Moldova unei societăți cu adevărat democratice și non-violente.

Gheorghe Botnaru
jurist

TRAFICUL DE FEMEI ÎN CONTEXTUL REPUBLICII MOLDOVA – PROBLEMĂ CE NECESITĂO REZOLVARE IMEDIATĂ

E *Notiunea traficului de femei*

Înainte de a purcede la examinarea problemei în cauză, se impun unele precizări referitoare la noțiunea „traficului de femei”, pentru a nu trezi confuzii în ceea ce privește utilizarea corectă a acestui termen în sens juridic.

La ora actuală, în legislația penală a R. Moldova lipsește o definiție a noțiunii „traficul de femei”, deși acest termen este folosit frecvent atât pe plan internațional, cât și pe plan intern. Din aceste considerente, este necesar a formula o definiție a conceptului în discuție și a explica conținutul normei juridico-penale, prin care este sancționat acest fenomen.

În opinia autorului, prin traficul de femei se înțelege recrutarea și transportarea persoanelor de sex feminin dintr-un stat pe teritoriul altui stat în scopul exploatării lor sexuale și de altă natură.

În conformitate cu legislația penală a R. Moldova, traficul de femei este sancționat în baza art. 105² C.pen. „Proxenetismul”. Potrivit acestui articol, sunt pedepsite acțiunile infracționale ce constau în : constrângerea sau îndemnul la prostituție, înlesnirea prostituției sau obținerea de

profit de pe urma practicării prostituției de către o femeie, precum și recrutarea unei persoane pentru prostituție ori traficul de persoane în acest scop. Din conținutul acestei norme juridice rezultă că traficul de femei este o formă a laturii obiective a infracțiunii de proxenetism transnațional. După părerea autorului, este corect a utiliza noțiunea „proxenetism transnațional” când este vorba despre traficul de femei, deoarece în acest caz acțiunile infracționale produc efecte juridice în limitele teritoriilor mai multor state.

2. Premisele apariției și extinderii fenomenului traficului de femei în contextul R. Moldova

Fenomenul tranziției afectează nu numai nivelul de trai al populației. El produce și alte efecte negative, care sunt percepute treptat.

În ceea ce privește Republica Moldova, se cere recunoscut faptul că perioada posttotalitară este însoțită de un dezastru absolut în toate sferele vieții.

În aceste condiții nefirești, una dintre cele mai dezavantajate categorii sociale sunt femeile, deoarece ele devin principala țintă a catastrofei sociale.

Lovindu-se zi de zi cu așa probleme ca: mizeria, violența, inechitatea socială, anarhia, indiferența statului față de problemele sociale, femeile își pierd ultimele speranțe într-un viitor mai bun, iar viața lor în Republica Moldova se transformă într-un infern. Situația este și mai dificilă, îndeosebi, pentru tinerele reprezentante ale sexului frumos, dat fiind că această categorie de vârstă, atât sub aspectul fizic, cât și cel psihologic, este foarte sensibilă la toate procesele negative din societate, iar imunitatea contra eventualelor consecințe este foarte redusă și, ca urmare, ele nu se pot acomoda la multiplele greutăți existente la ora actuală în Republica Moldova.

Femeile noastre au tot dreptul să condamne această stare de fapt, deoarece ele nu au nici o vină pentru haosul pe care ni-l asigură până în prezent guvernanții.

Fiind nevoite să-și asigure minimul de trai care nu poate fi materializat în condițiile Republicii Moldova, multe femei își văd „colacul de salvare” în străinătate, aspirând că acolo le va surâde norocul. Cu oarecare rezerve, decizia acestor femei de a pleca în țări străine, are un caracter motivat, deși, în acest context, contează și metoda de realizare a obiectivelor propuse.

În prezent, femeile din Republica Moldova, pentru a-și câștiga mijloacele de subzistență, sunt nevoite să caute toate modalitățile posibile ca să ajungă în altă țară, fiind disponibile să presteze acolo oricare servicii în schimbul unei bucați de pâine amară.

Este cert faptul că la ora actuală, angajarea la un serviciu într-o țară străină constituie o problemă dificilă pentru cetățenii de rând din Republica Moldova, problemă care nu poate fi soluționată pozitiv pe cale legitimă, deoarece, practic, nu există un cadru juridic corespunzător.

Potrivit doamnei Condratiuc (Șefa secției migrație de muncă externă a Departamentului Migrațiune), într-un interviu acordat ziarului „Jurnal Național” din 25 septembrie 2000, „la ora actuală, în R. Moldova doar 11 firme dispun de licențe de angajare provizorie la muncă peste hotare. Ele au dreptul de angajare în Israel, Canada și Portugalia

Până în prezent au fost încheiate acorduri interguvernamentale cu privire la angajarea provizorie și protecția socială a cetățenilor R. Moldova care pleacă la munci în alte state. Până acum, astfel de acorduri au fost încheiate cu Federația Rusă, Ucraina și Republica Belarus. Totodată, propuneri de acest gen au fost refuzate oficial de 13 state. Motivul principal al refuzului este rata mare a șomajului”.

În contextul acestor împrejurări dificile, doritorii de a găsi un serviciu în alte țări sunt nevoiți să apeleze la căi de emigrare ilegală, chiar dacă prețul acestei tranzacții este foarte ridicat, iar despre garantarea securității personale nici vorba nu poate fi. Astfel, apar toate premisele pentru apariția traficului de femei. De acest fapt profită traficanții, care folosesc cu succes toate procedeele posibile, pentru a atrage victimele în capcanele lor, iar potențialele candidaturi, care cad în mâinile traficantilor, sunt tinerele reprezentante ale sexului frumos, deoarece ele pot fi antrenate într-un șir de activități murdare, care aduc profit enorm în buzunarele negre.

3. Mecanismul prin care este asigurată recrutarea și exploatarea victimelor traficului de femei

Procedura de selectare a fetelor care au nevoie de o viză într-un stat străin nu prezintă mari dificultăți pentru traficanți, din motive că aceștia s-au străduit să creeze o rețea bine organizată, ce și-a extins ramificațiile în toate zonele republicii. Astfel, timp de câteva zile, traficanții reușesc să perfecteze toate actele necesare transportării fetelor pe teritoriul statului solicitat și, bineînțeles, că în realizarea unei atare operațiuni, ei se bucură de sprijinul unor funcționari publici, plătiți la nivelul corespunzător. Din momentul trecerii frontierei de stat, tinerele basarabene își pierd statutul de cetățean al Republicii Moldova, fiind transformate într-o marfă a proxenetilor care le administrează, le folosesc și le distribuie după bunul lor plac.

Pe parcursul unei perioade îndelungate, aceste tinere sunt supuse exploatării sexuale, torturii și altor tratamente inumane. După un asemenea calvar, suferințele victimelor proxenetismului transnațional nu se termină, pentru că în continuare, ele vor avea de îndurat un șir de consecințe nefaste, iar prezența în conștiința lor a unor stări afective ca: stresul, neliniștea, remușcările denotă doar primele manifestări ale

diverselor traume fizice și psihice cauzate în procesul exploatării sexuale.

E **Reabilitarea victimelor traficului de femei**

Pentru o victimă a traficului de femei reintegrarea în societate constituie o problemă anevoioasă, deoarece în Republica Moldova nu există un asemenea mecanism care le-ar ajuta să spele trecutul pătat. Ca urmare, aceste persoane au puține șanse de a reveni în albia firească a societății. Situația devine și mai alarmantă atunci când unele victime ale exploatării sexuale, nereușind a se reintegra în viața normală, continuă benevol să practice prostituția în străinătate sub auspiciul proxeneților, în schimbul unei recompense materiale mizere. Deseori, prostituatele deja experimentate atrag noi victime în mâinile traficantilor, ușurându-le acestora din urmă munca de selectare a noilor candidaturi pentru lista neagră.

În consecință, industria traficului cu femei prosperă, iar numărul victimelor crește în ritm accelerat.

E **Proportțiile fenomenului de discuție în R. Moldova**

Cele expuse mai sus pot fi confirmate prin datele oferite de către deputatul în Parlamentul R. Moldova, dna Ala Mîndîcanu, ziarului “Молдавские Ведомости” din 27 septembrie 2000. D-ei susține că nu mai puțin de 10 mii de basarabence sunt antrenate în sex-business în țări străine. În același număr al ziarului sus-menționat, Nicolae Doboș, funcționar al M.A.I., responsabil de contracararea traficului de persoane, a declarat că „femeile din R. Moldova sunt vândute în Iugoslavia prin Ungaria, în Grecia prin Bulgaria, în Turcia și ulterior în Asia.

Anual, din Turcia sunt deportați aproximativ 2500 de cetățeni ai R. Moldova, cel mai mare număr constituind femeile care practică prostituția”.

Potrivit datelor poliției, infractorii, care se ocupă de acest business, încasează pentru fiecare femeie adusă din R. Moldova, circa \$800-\$1000..

Din păcate, nu toate cazurile de trafic cu femei sunt înregistrate de către organele judiciare. Aceasta se datorează faptului că uneori funcționarii organelor de drept, din mai multe considerente, tănuiesc asemenea cazuri, însă de cele mai dese ori victimele proxenetismului transnațional nu se adresează organelor de drept din teama de a nu fi persecutate de către traficanți.

E **Consecințele acestui fenomen pentru R. Moldova**

Starea de fapt din R. Moldova privind extinderea acestui fenomen, denotă pericolul real care amenință în prezent societatea, deoarece consecințele fenomenului vizat nu se răsfrâng doar asupra victimelor. În argumentarea unei asemenea concluzii pot fi numite doar câteva consecințe ale traficului de femei, pe care societatea le resimte și anume: victimele proxenetismului reprezintă un focar de contaminare cu diferite boli venerice a altor persoane; este pusă într-un pericol real existența și dezvoltarea familiei ca instituție fundamentală în societate; scade nivelul natalității în țară, fapt care produce alte urmări negative în societate; este deteriorată grav imaginea Republicii Moldova pe plan internațional; populația pierde încrederea în forța legii și în viabilitatea organelor de drept etc.

Ar fi o mare eroare dacă societatea, în continuare, va manifesta o indiferență totală față de acest flagel, care pune în pericol viitorul țării noastre. Este necesar a riposta ferm împotriva celor care patronează dezvoltarea traficului de femei, dar pentru aceasta se cere, mai întâi, a stabili factorii ce contribuie la extinderea fenomenului în chestiune.

E **Factorii care contribuie la apariția și extinderea fenomenului dat**

Printre factorii care contribuie la apariția și extinderea acestui fenomen în R. Moldova se poate evidenția: situația social-economică dificilă din țară și obstacolele de ordin juridic cu privire la emigrarea legală a persoanelor care nu-și pot asigura mijloace de subsistență în condițiile Republicii Moldova. Cu părere de rău, demnitarii noștri nu manifestă interes pentru a negocia cu oficialitățile altor state problemele referitoare la elaborarea unui cadru juridic ce ar reglementa modalitățile de plasare a cetățenilor din Republica Moldova în câmpul muncii în cadrul altor state. Astfel, doritorii de a presta servicii în străinătate, ar putea face acest lucru în baza unui contract legal, care le-ar servi și o protecție juridică sigură împotriva eventualelor forme de abuzuri. Realizarea unor asemenea măsuri ar da o lovitură puternică traficantilor, deoarece va scădea numărul persoanelor care vor apela la serviciile lor.

Un alt factor care contribuie la extinderea accelerată a fenomenului despre care este vorba îl constituie intervenția ineficientă a organelor de drept în descoperirea infracțiunilor de trafic cu femei și sancționarea traficantilor. În atare context, n-ar fi just să învinuim numai organele de drept, dat fiind că, în prezent, traficul de femei reprezintă un domeniu de manifestare a criminalității organizate la nivel internațional, o industrie care aduce uriașe venituri în vistieria lumii interlope.

Este cert faptul că fenomenul respectiv este protejat de unii funcționari ai organelor de vârf ale statului, care au o influență însemnată asupra organelor de justiție din Republica Moldova. Probabil că pentru acești tipi banii valorează mai mult decât onoarea unui popor.

7. Cadrul juridic internațional și intern prin care este sancționat traficul de femei

Referindu-ne la cadrul juridic, care are menirea de a sancționa traficul de femei, trebuie menționat că pe plan internațional la 2 decembrie 1949 a fost adoptată Convenția

pentru Reprimarea Traficului de Ființe Umane și a Exploatării Prostituției Semenilor, în care sunt stipulate direcțiile și mecanismul de combatere a traficului de femei. Deoarece dispozițiile stipulate în acest document internațional, într-o mare măsură, nu prevăd reglementarea necesităților, existente la ora actuală, în ceea ce privește contracararea traficului de femei, organismele internaționale au pus problema elaborării unei noi convenții care ar putea fi implementată mai eficient în stoparea acestui flagel. Sperăm că, în curând, această idee va fi materializată.

Pe plan național, prin Legea nr.42-XIV din 4 iunie 1998, Codul penal a Republicii Moldova a fost completat cu art. 105/2 „Proxenetismul”, care servește drept bază juridică pentru contracararea traficului de femei și sancționarea traficantilor. După cum se vede, organele judiciare din Republica Moldova dispun deja de o bază juridică pentru contracararea fenomenului cu pricina, însă, deocamdată, nu este creat mecanismul necesar asigurării aplicării acestor prevederi juridice.

În viziunea autorului, un astfel de mecanism poate fi elaborat prin adoptarea de Parlamentul R. Moldova a Legii despre combaterea traficului de femei care ar conține reglementări cu privire la: noțiunea traficului de femei; măsurile de prevenire a traficului de femei; răspunderea penală pentru actele traficului de femei; răspunderea persoanelor cu funcții de conducere pentru nerespectarea prevederilor prezentei legi; măsurile de reabilitare a victimelor traficului de femei; dirijarea după un plan determinat a activității organelor publice din Republica Moldova abilitate să contracareze acest fenomen; interacțiunea dintre organele de stat ale Republica Moldova și structurile de resort din alte state privind contracararea traficului de femei; rolul organizațiilor nonguvernamentale în prevenirea traficului de femei și

reabilitarea victimelor acestui fenomen; supravegherea executării prezentei legi.

În acest mod, legea în cauză ar servi drept bază juridică pentru crearea unui mecanism corespunzător de contracarare a acestui flagel.

Se înțelege de la sine că în soluționarea problemei menționate rolul decisiv îi revine statului. Cu toate acestea, ar fi incorect dacă societatea civilă ar manifesta un dezinteres față de un astfel de flagel, care pune în pericol viitorul tinerei generații.

8. Rolul organizațiilor nonguvernamentale în prevenirea traficului de femei

Cu regret, la ora actuală, populația Republicii Moldova nu poate miza doar pe forța legii și a organelor de drept în soluționarea problemei în cauză, deoarece într-un stat „bolnav”, asaltat de criminalitatea organizată și de multe alte devieri sociale, justiția joacă rolul de servitor al clanurilor mafioate, pentru care traficul de femei constituie o sursă profitabilă alimentând cu prisosință vistieria neagră. Din considerentele enunțate, pentru a stopa traficul de femei este necesară implicarea societății civile prin intermediul ONG-lor, care au obligația morală de a organiza un ansamblu de măsuri de ordin educativ în rândurile populației, pentru a le șterge traficantilor lista potențialelor victime. Nu începe nici o îndoială că realizarea obiectivelor schițate ar servi o lovitură grea asupra industriei de comercializare a sexului frumos.

Efectul poate fi obținut prin unirea eforturilor ONG-lor din Republica Moldova și sprijinul acordat de organizațiile internaționale, pentru a începe o campanie de prevenire a acestui fenomen pe întregul teritoriu al țării, îndeosebi, în localitățile rurale, deoarece anume aici femeile trăiesc într-un întuneric total, care le privează de posibilitatea de a-și cunoaște drepturile lor la apărare din partea statului împotriva oricăror forme de violență.

În încheiere, autorul consideră ca a reușit să evidențieze cele mai importante aspecte ale problemei în discuție și speră că atât concluziile, cât și propunerile sale vor fi înțelese la justa lor valoare.

**TRAFICUL DE OAMENI ȘI PROSTITUȚIA:
CREȘTEREA EXPLOATĂRII FEMEILOR IMIGRATE
DIN ȚĂRILE EUROPEI CENTRALE ȘI DE EST**
*Program informațional privind migrațiunea OIM
(organizația internațională pentru problemele migrațiunii).
Budapesta. Ungaria. Mai 1995.¹*

E *Creșterea numărului de victime din Europa
Centrală și de Est*

Este foarte greu a evalua nivelul real al traficului de femei, fiindcă femeile, din diverse cauze, nu doresc să vorbească despre lucrurile, care s-au întâmplat cu ele. Lor le este frică de amenințările cu violență din partea traficantilor și umilirea deportării, îndeosebi dacă familiile lor vor afla că ele au fost angajate ca prostituate. Ele mai cred, de asemenea, că, din moment ce sunt cetățene străine ilegale, poliția nu se comportă cu ele adecvat.

Multe femei pot fi, pur și simplu, deportate și istoria lor niciodată nu va fi menționată ca un caz de trafic. De obicei, nu pot fi stabilite femeile-victime ale traficului din datele statistice posedate ale deportării, oferite de poliție. Lipsa statisticii privind traficul de femei este explicată nu numai prin organizarea proastă a colectării datelor în discuție. Acest lucru este, de asemenea, cauzat de faptul că pentru poliție și organele abilitate să se ocupe de probleme ce țin de străinii multor țări, lupta contra traficului de femei nu constituie un obiectiv

---

¹ Continuare. Începutul în №7.

prioritar. Victimele nu merg în întâmpinare, fiindcă ele presupun că există o prejudecată mare vis-a-vis de prostituate, de imigranți ilegali și femeile, care aduc la cunoștință cazuri de violență sexuală. De fapt, traficul de femei rămâne o problemă închisă.

În pofida informației limitate, se poate însă presupune că există semne ale unui nou val, al patrulea, privind victimele traficului de oameni, ce vine din Europa Centrală și de Est. Primul val a fost alcătuit din femei asiatice (în general thailandeze și filipineze); al doilea val – femei din America Latină (dominicane și columbiene); al treilea – femei din Africa (origine din Ghana și Nigeria) (De Stoop, 1994, p.103). Până în anul 1992 nu era, într-adevăr, cunoscut nici un caz de trafic de femei din Europa Centrală și de Est în Belgia și Olanda. În ultimii trei ani însă numărul victimelor traficului din Europa Centrală și de Est s-a dublat în Belgia și s-a întreit în Olanda.

Organizația olandeză nonguvernamentală STV², înștiințează că în anul 1994 69 la sută din 168 de cazuri, pe care le-a examinat, se refereau la femeile din Europa Centrală și de Est. Mai mult de jumătate dintre aceste femei au fost din Rusia, Ucraina, precum și din alte republici ale fostei Uniuni Sovietice. În perioada anilor 1993-1994 numărul victimelor din aceste țări a crescut mai mult de două ori. Numărul victimelor din Cehia și Polonia, de asemenea, a crescut de la 7 la 40 în perioada anilor 1993-1994.

Datele din Belgia demonstrează că în anul 1993 40 la sută din victime ajutate de ONG, Payoke, care lucrează cu femeile, au fost din Europa Centrală și de Est. Însă țările lor de origine au fost altele, decât în Olanda. În Belgia, majoritatea victimelor au sosit din Polonia și Ungaria. Până în anul 1993 au fost foarte puține cazuri de trafic de femei din țările CSI. Există o mare parte de femei din Ungaria, îndeosebi, ținând cont de

---

² Sursa: Poliția de stat suedeză privind problemele cetățenilor străini

Notă: Procentele au fost rotunjite până la jumătate de procent

faptul că populația țării este aproape de 10.5 milioane de oameni.

Payoke ne anunță că în anul 1994 nu a fost remarcată o creștere a numărului de victime, ceea ce poate fi condiționat de faptul că în cursul anului 1993 în Belgia au fost luate unele măsuri privind lupta cu traficul de femei.

Deși, în Suedia este greu a găsi date despre victimele traficului, există totuși date statistice referitoare la țara de origine a femeilor care au primit permisiune de lucru ca executătoare (“artiste de variete”). Ca și pe întregul teritoriu al Europei, datele din Suedia denotă apariția unei noi tendințe, pentru care este caracteristic un număr mare de femei venite din Europa Centrală și de Est, îndeosebi din Rusia. Datele din tabelul 1 demonstrează că în anul 1994 numărul majoritar de permisiuni au fost date, în general, femeilor din țările fostei Uniuni Sovietice. În genere, au fost date 424 de permisiuni femeilor din Rusia, Ucraina și celor din țările Baltice. Mai mult de o treime (din 1799) de permisiuni, date artiștilor, dansatorilor în anul 1994, au fost oferite femeilor din Europa Centrală și de Est.

Majoritatea femeilor, care primesc permisiune pentru practicarea unei activități artistice, oricum, continuă să sosească din țări dezvoltate. Ele erau recrutate, în general, din Republica Dominicană, Brazilia, Maroc și Thailanda (vezi tab.1).

Cu toate că ocupația de dansatoare nu poate fi egalată cu prostituția, nesiguranța condițiilor de viață și de muncă la o astfel de femeie o face vulnerabilă pentru exploatarea de către traficanti și de proprietari ai cluburilor. În lipsa unor date mai sigure despre victimele traficului în discuție, distribuția dansatoarelor pe naționalități poate demonstra foarte ușor direcțiile de bază ale traficului.

Tabelul 1

Vizele artistice eliberate “dansatoarelor” în Suedia

Tările de origine	Numărul de vize	Procente
Rusia	300	17
Ucraina	61	3
România	61	3
Bulgaria	55	3
Polonia, Cehia, Ungaria	76	4
Țările Baltice	63	3,5
Europa Centrală, de Este	616	34
Alte țări europene	109	6
Maroc	214	12
Brazilia	250	12
Republica Dominicană	412	23
Thailanda	117	6,5
Alte țări	81	4,5
Țări în curs de dezvoltare	1074	60
Total	1799	100

În continuare organizațiile nonguvernamentale, nonstatale vor fi menționate abreviat ONG.

Cât despre Ungaria, aici numărul femeilor – victime ale traficului este mai greu a-i ține evidența, fiindcă nu există ONG, care să se ocupe intenționat de această problemă. Potrivit evidenței neoficiale din anul 1990 a crescut numărul prostituatelor străine sosite în Ungaria din România, din Ucraina și din Rusia.

Chiar dacă în ultimii ani numărul cazurilor de trafic de femei a sporit în țările ca Olanda și Belgia, totuși, după datele poliției și organelor privind problemele străinilor, traficul de femei în raport numeric nu este mare. Poliția Belgiei, de exemplu, crede că în țară există aproximativ 28 de mii de prostituate și aproape jumătate dintre ele au sosit din țări străine, în general, din Europa de Est. Astfel, 100 sau aproximativ atâtea victime ale traficului cunoscute în timp de un an reprezintă mai puțin de jumătate din procentajul de femei, care practică prostituția. Poliția se miră că, deși în

ultimii doi ani în Belgia a fost dată o informație completă cu privire la femeile și traficul în discuție, până acum atât de puține cazuri de trafic au ajuns să fie un bun al libertății cuvântului.

Se cere o explicație: din cauza libertății cuvântului, traficanții și-au schimbat locul activității în alte țări apropiate. Dacă însă vom corela numărul victimelor cunoscute cu numărul de prostituate străine din țările în curs de dezvoltare și din ȚECE³, cifrele vor deveni mai amenințătoare. Poliția belgiană crede că aproximativ 2000 de prostituate străine au sosit din țările în curs de dezvoltare și din țările ECE. În mai mult de o 100 dintre cazurile de trafic cunoscute, victima a spus că ea cunoaște cel puțin 2 sau 3 femei, despre care poliția nu știe. Dacă este așa, atunci, după o evaluare modestă, 10-15 la sută dintre victimele traficului în Belgia vor fi prostituate străine din țările sărace.

2. Cauzele creșterii traficului de femei din Europa de Est în Europa de Vest

Există mulți factori care explică din ce cauză femeile din țările lumii a treia, la fel ca și femeile din Europa Centrală și de Est, se vând în Vest. Trecerea la economia de piață în Europa Centrală și de Est a dus la o pierdere imensă de locuri de muncă și la creșterea sărăciei. Acest lucru s-a răsfrânt, în special, asupra femeilor, fiindcă în majoritatea ȚECE șomajul printre femei este mai mare decât printre bărbați. În Federația Rusă, la începutul anului 1992 femeile alcătuiau 52 la sută din forța de muncă și 71 la sută dintre ele erau șomere (Barr, 1994). Îndreptarul actual al Băncii Mondiale menționează că “în perioada de tranziție sărăcia se manifestă într-un fel nou. Multe greutăți cad pe umerii femeilor. În Rusia raportul dintre femei

---

³ Aici și în continuare sunt reprezentate cu abrevierea “ȚECE” țările Europei centrale și de Est.

și bărbați printre șomeri și pensionari este egal cu 2:1; iar 94 la sută dintre familiile incomplete sunt conduse de femeie” (Barr, 1994).

Printre șomerii maturi ruși, înregistrați la bursa muncii, femeile alcătuiesc 70 la sută. Printre șomerii tineri ele sunt și mai multe.

Conform aprecierilor experților, anual din țara noastră pleacă la lucru în străinătate aproximativ 300 de mii de fete și femei tinere. În țară aproximativ 200 de organizații au licențe pentru angajarea în țări străine. Cu ajutorul lor, în anul 1998, au plecat în străinătate 32500 de oameni, printre ei erau numai 2900 de femei tinere. Cu restul se ocupau firmele neoficiale adesea ilegale. //„Trud” din 3 februarie 2000.

În acest context; nu este de mirare că multe femei tinere încearcă să găsească loc de muncă în Vest și sosesc în țările care, ani întregi, erau inaccesibile. Femeile din Europa de Est posedă un stimul economic foarte puternic pentru găsirea unui loc de muncă în Europa Centrală, unde standardele de trai sunt mai ridicate decât în propriile țări. Aproximativ jumătate dintre victimele Ungariei, care au apelat la ONG Payoke din Belgia, au sosit din Mișcoliața, un oraș al Ungariei, care a devenit ținta șomajului și sărăciei în creștere. Analiza noastră cuprinzând 155 de victime ale traficului, care, în 1994, au apelat la ajutorul STV din Olanda, denotă o dependență aspră între trafic și șomaj. Cel puțin, 50 de femei, dintre care 37 veniseră din ȚECE, erau șomere și niciodată nu au lucrat până au părăsit țara, în care s-au născut. Cifra reală poate fi mult mai mare, ținând cont de faptul că aproximativ în 70 dintre 155 de cazuri nu există informație despre ultimul loc de muncă.

Din cauză că majoritatea țărilor vestice a stabilit limite stricte privind numărul de imigranți legali, care doresc să intre pe teritoriul lor, multe femei, pentru a emigra, sunt nevoite să apeleze la serviciile traficantilor. Majoritatea posibilităților de angajare la muncă în Europa de Vest pentru imigranții din ȚECE și din țările în curs de dezvoltare sunt riguros limitate. Alternativa de muncă legală pentru femeile imigrante o

constituie angajarea în sectorul distracțiilor pe post de “artiste” sau “dansatoare”. În practică acest tip de muncă este foarte adesea legat de ocupația în sex-industrie.

Deseori se afirmă că traficul de femei este doar o parte referitoare la problema în creștere a criminalității organizate în ȚECE, precum și a creșterii, în general, a traficului de cetățeni străini. Factorii de bază, ca sărăcia în ȚECE și creșterea controlului de migrare în Europa de Vest, numai parțial explică sporirea exploatării femeilor din Europa Centrală și de Est. Principalul element, ce contribuie la traficul de femei, este existența unei rețele organizate de traficanți și criminali, care aduc femei din țările mai sărace în Occident cu scopul exploatării. Aceste rețele au apărut ca răspuns la cererea de populația mereu schimbătoare de prostituate ieftine.

Mult mai ușor și mai ieftin este să aduci femei din ȚECE în Europa de Vest, decât să aduni femei din țările în curs de dezvoltare. Femeile nu trebuie să se deplaseze departe, și intrarea legală ca turistă este simplă, fiindcă restricții la vize nu sunt aplicate la mulți (des nu chiar la toți) cetățeni din ȚECE. Afară de aceasta, este mai ușor să eviți controlul poliției sau al grănicerilor, deoarece după exterior este greu să deosebești pe femeile din ȚECE de cele din Europa de Vest.

Fortându-le pe femei să practice prostituția, se poate obține un profit foarte mare, deoarece riscul pentru traficanți nu este mare. Contrabanda de cetățeni străini este o activitate mai puțin riscantă pentru criminali, decât, de exemplu, contrabanda de substanțe narcotice sau automobile furate. Legile privind traficul de substanțe narcotice sunt mult mai dure în ȚECE, iar măsurile pentru reducerea cazurilor de contrabandă a automobilelor furate au devenit mai eficiente (Tass, 1995). Pe de altă parte, pedepsele pentru traficul de oameni, în comparație cu răspunderea penală pentru vânzarea substanțelor narcotice, sunt, în general, ne semnificative (IGC). Așa, de exemplu, în Olanda și Belgia, pedeapsa maximă pentru

contrabanda de cetățeni străini este doar un an de privare de libertate, iar în Suedia – trei ani. În Polonia nu există legi speciale, care să reglementeze traficul de contrabandă cu cetățeni străini, iar în republica Cehă contrabanda de cetățeni străini este considerată drept crimă de gravitate medie (Tass, 1995).

Pedeapsa penală pentru cei care au silit femeile să practice prostituția este mult mai dură, decât pentru cei care se ocupă de traficul de oameni: de exemplu, în Belgia, pedeapsa pentru o astfel de infracțiune poate fi de 10 ani. Dar o atare infracțiune este foarte greu a o dovedi, întrucât puține victime depun mărturie sau doresc să fie martori. Astfel, persoana, care exploatează femei străine și le silește să practice prostituția, nu are, de fapt, de ce să-i fie frică. Și ca urmare, infractorii, se implică, tot mai mult, în traficul de prostituate străine.

Potrivit datele autorităților germane, businessul cu traficul de femei, este, tot mai mult, verificat de grupările criminale din Europa de Est, care se ocupă de recrutarea și de transportarea ilicită a femeilor în alte țări. Ele sunt foarte bine organizate, tot timpul apelează la violență și, de asemenea, se ocupă și cu alte tipuri de activități ca, de exemplu, contrabanda de substanțe narcotice. Există date precum că și proprietarii caselor de toleranță din Occident simt o crescândă presiune din partea grupărilor criminale organizate, care s-au constituit în țările ECE pentru recrutarea femeilor din Europa de Est.

Alt factor, ce duce la creșterea traficului de femei din Est în Vest este că, unii traficanti, care aduc femeile în Europa de Vest, până în anul 1989 erau emigranți din Europa Centrală și de Est. Rezultă că pentru astfel de persoane era ușor să înceapă recrutarea femeilor din țările, a căror limbă ei o vorbesc și au legături locale. Afară de aceasta sex industria interioară din Europa de Est și Centrală a început să prospere după căderea regimului comunist. Acest lucru a permis deschiderea unei noi surse de recrutare a femeilor în Occident

și a cererii în Europa Centrală de femei din țările mai sărace din Europa de Est. Țările care, mulți ani au ignorat, oficial, existența prostituției, acum au recunoscut cabinetele “de masaj”, barurile cu “topless”, show-urile “pip” ș. a. În Ungaria în anul 1993 a fost legalizată prostituția, fiindcă legea privind la prostituție a fost schimbată și nu prevede pedepse pentru femeile cu o astfel de ocupație.

3. Particularitățile și istoricul victimelor: cine și cum e vândut

MIP⁴ a primit informația despre 155 de femei, cărora în anul 1994 STV le-a acordat ajutor. Datele au fost primite din fișierul de dosare, care nu întotdeauna conținea informația necesară cercetării. 44 de cazuri erau legate de femeile din Europa Centrală, în general din Cehia și Polonia, 64 din Europa de Est și din țările CSI, îndeosebi din Rusia și Ucraina, precum și 47 din țările în curs de dezvoltare. Din țările în curs de dezvoltare, ca cele din America Latină, au sosit mai multe femei (25), decât din Asia (13) sau Africa (9). Majoritatea femeilor din țările în curs de dezvoltare au sosit din țări ca Thailanda, republica Dominicană și Maroc. Cred că este o coincidență faptul că o mare parte dintre femei, care au primit în anul 1994 permisiuni “artistice” în Suedia, au sosit din republica Dominicană și Maroc.

E Caracteristica femeilor vândute

Aproximativ trei pătrimi din victimele traficului, cărora li s-a oferit ajutor de STV în anul 1994, au fost mai tinere de 25 de ani. Este, îndeosebi, revoltător faptul că vârsta multora dintre ele era de la 15 la 18 ani, mai ales pentru acelea care au sosit din Europa Centrală (vezi tabelul 2). Aproximativ toate femeile (13 din 16) au sosit din republica Cehă. Pare uimitor,

---

⁴ MIP – serviciul internațional privind migrarea.

dacă luăm în considerație faptul că această țară este mult mai bogată decât multe țări vecine. Există o mare diferență între caracteristicile femeilor din țările în curs de dezvoltare și femeile din ȚECE. Femeile din țările în curs de dezvoltare sunt, de obicei, mai în vârstă, probabil, căsătorite și au copii. Dintre cele 47 de femei, sosite din țările în curs de dezvoltare, 18 aveau copii, jumătate dintre care locuiau în Olanda. Faptul, că atât de multe femei și-au lăsat copii în țările lor de origine, permite presupunerea, că ele căutau de lucru în alte țări, pentru a trimite bani familiilor lor.

Tabelul 2

Femeile vândute în Olanda:
vârsta, situația familială, dacă au copii

Vârsta	Europa Centrală	Europa de Est + CSI	Țările în curs de dezvoltare
Mai tinere de 15 ani	0	0	0
15-18 ani	16	8	4
19-24 de ani	25	41	10
25-35 de ani	2	9	19
36 și mai mult	0	1	5
Lipsă de informații	1	5	8
Total	44	64	47
Măritate	2	3	12
Lipsă de informații	7	24	11
Au copii	7	6	18
Dacă da, copii în Olanda	3	0	9
Lipsă de informații	12	29	12

Sursa: STV, 1995

Notă: Europa Centrală expediază informații, cu privire la femeile din Polonia, Republica Cehă, Ungaria, Europa de Est, țările CSI (din Rusia, Ucraina), din România, Belarusi, țările Baltice și Bulgaria.

O altă diferență importantă între grupurile cercetate de femei este faptul că victimele din Africa, Asia și America Latină au locuit în Olanda deja câțiva ani. Datele din tabelul 3 arată că aproximativ toate victimele din ȚECE au sosit în

Olanda în decursul ultimilor 2 ani. Și, invers, 16 dintre 47 de femei din țările în curs de dezvoltare au locuit în Olanda 2-5 ani și 4 femei au locuit peste 5 ani. Nu este clar de ce s-a întâmplat astfel. Probabil că și cazurile traficului, referitoare la aceste femei, au fost “descoperite” după timp îndelungat sau, probabil, femeile la început au sosit cu alt scop și mai apoi au fost silite sau antrenate în practicarea prostituției. Se știe că un anumit număr de femei din țările în curs de dezvoltare au sosit în Olanda, fiindcă li s-a promis căsătorie (9 din 47). Dar nici unei victime din ȚECE nu i s-a făcut o asemenea promisiune.

Tabelul 3

Femeile vândute după numărul lunilor din data de sosire în Olanda

Lunile	Europa Centrală	Europa de Est +CSI	Țările în curs de dezvoltare
0-6	5	1	0
7-12	18	23	9
13-18	7	8	7
19-24	0	2	1
>24 de luni	0	1	14
Mai mult de 5 ani	0	0	2
Mai mult de 10 ani	0	0	2
Lipsă de informații	14	29	12
Total	44	64	47

Sursa: STV, 1995

E Recrutarea femeilor

Stereotipul obișnuit al victimei traficului în cauză îl reprezintă o femeie tânără naivă care prin minciună, este antrenată în practicarea prostituției, după ce i s-a propus o muncă legală sau căsătorie. Acest stereotip nu este chiar adevărat. Precum s-a stabilit, numai 7 femei, din toate cazurile cercetate, practicau prostituția în țările lor de origine, chiar dacă multe femei, îndeosebi cele din ȚECE știau că în străinătate vor practica prostituția. Datele tabelului 4 demonstrează că un

număr apreciabil de femei (36) au spus că li s-a propus să fie prostituate, decât celor, cărora li s-a promis un loc de muncă pe post de “chelnerițe, bucătărese” (21). Faptul, că multe femei știau că sunt alese pentru a practica prostituția demonstrează că nu toate victimele au fost forțate să practice prostituția, ci însuși concursul de împrejurări imprevizibile nu le-au permis să evite acest lucru.

Tabelul 4

Corelarea tipurilor de muncă propuse și practic oferite

	Europa Centrală		Europa de Est + CSI		Țările în curs de dezvoltare	
	promis	practic	promis	practic	Promis	Practic
Dansatoare	0	0	2	0	0	1
Chelneriță, Bucătăreasă	10	0	11	0	0	0
Servitoare	1	0	3	0	4	0
Prostituție	17	42	10	63	9	43
Altceva	6	1	13	1	13	3
Lipsă de informații	10	1	25	0	21	0
Total	44	44	64	64	47	47

Sursa: STV, 19

95

E Cum recrutează traficanții femeile

Analiza presei din Ungaria ne permite a presupune, că traficanții deschis adună femeile prin intermediul anunțurilor. În Ungaria apar zilnic zeci sau aproximativ zeci de anunțuri în ziarul “Expressz”. Ziarul publică regulat informații despre

locurile de muncă în Occident ca dansatoare, chelnerițe sau barman în cluburile de noapte. Iată două exemple de acest gen:

“Caut administratori și dansatoare pentru un club de noapte suedez. Permisioane pentru lucru, contract. Salariu substanțial. Sună-mă!”

“Căutăm domnișoare, drăguțe pentru ocupația de dansatoare în străinătate. Salariu substanțial!”

MIP a urmărit aceste tipuri de anunțuri pe parcursul câtorva săptămâni și a vorbit la telefon cu autorii unor anunțuri mai sus citate, pentru a afla mai multe amănunte despre munca propusă. Multe anunțuri nu erau date de persoane particulare, ci de agenții. Munca era propusă în multe țări, însă în general erau în Austria, Germania și Italia. Este interesant că nici într-un anunț nu era menționată Belgia, unde în anul 1993 au fost luate măsuri privind reglementarea contractelor pentru artiști.

Chiar dacă în multe anunțuri erau solicitate “dansatoare” având vârsta de 18-25 de ani, multe agenții nu se prea interesau dacă femeile angajate aveau experiență de muncă sau cunosc limba străină. În multe cazuri li se promitea cazare și pension total în cluburi și baruri. Numărul orelor de lucru pe zi nu erau precizate. De regulă, se menționa că salariul depinde de orele de muncă și că femeile pot câștiga foarte mulți bani: o dată era stabilită o sumă concretă de 15 mii de șilingi (aproximativ 1 500 de dolari americani) pe zi.

Toate agențiile au susținut că vor semna un contract cu femeile și ele vor fi asigurate cu documente legale, subliniind chiar, că toate angajatele vor fi oficial înregistrate la o circumscripție de poliție și vor primi documentele necesare și permisiunea. Mai susțineau, de asemenea, că munca va fi legală. De fapt, un agent, din întâmplare, a amintit că dacă femeia va fi oprită pe stradă de vreun polițist, și-i va cere actele, ea nu trebuie să spună cu ce se ocupă. De obicei, femeilor li se dă un termen de probă de 3 zile, iar apoi se presupune că vor lucra, cel puțin, o lună. Călătoria se plătea în

diferite moduri. Proprietarii cluburilor și barurilor pot plăti costul călătoriei din Ungaria în Spania și în Grecia, iar suma plății poate fi automat reținută din primul salariu al femeii. În Germania și Italia femeilor li se dă un avans și ele sunt, de obicei, duse cu automobilul. Erau unele apropouri cu privire la faptul că serviciul oferit va fi legat de sex și de prostituție, chiar dacă ultimul cuvânt niciodată nu a fost pomenit.

În timpul interviului s-a stabilit că poliția din Ungaria știa foarte bine de existența unor astfel de anunțuri și știa că aproape săptămânal femeile sunt duse cu autocarul dintr-un hotel binecunoscut pentru lucrul în sex-industria Europei de Vest. Ținând cont, însă că anunțurile se schimbă mereu de altfel și adresele agențiilor, poliția ne informează, că nu are destule cadre, pentru a cerceta foarte bine aceste anunțuri. În Ungaria numărul infracțiunilor s-a dublat în ultimii patru ani, dar bugetul poliției s-a micșorat cu o cincime (“Economist”, 11 martie 1995). Afară de aceasta, în Ungaria femeii nu-i este interzis să lucreze ca prostituată sau să viziteze țările de Vest ca turistă.

Anunțuri din ziare, care invită insistent “gospodine”, pot fi găsite și în ziarele suedeze. Anunțurile publicate în partea țării, unde se vorbește franceza, sunt scrise în franceză, chiar dacă frazele din limba străină sunt uneori adăugate la text. Acest lucru, cred, denotă faptul că proprietarii cluburilor sunt interesați în atragerea lucrătoarelor din obștile de emigranți din interiorul țării, este probabil, un mod de a evita cheltuielile materiale și financiare prin angajarea femeilor, străine. Datele privind Niderlanda permit să presupunem, că la angajarea unui mare număr de femei sosite din ȚECE sunt folosite metode nestandarde. Foarte puține victime (4) au spus că au fost recrutate după anunț (vezi tabelul 5). Multe declară, pur și simplu, că au fost recrutate de prieteni sau de cunoștințele prietenilor. Este posibil că unor femei le este frică să spună mai

mult. Este totuși, surprinzător faptul, că nici una dintre femei nu a spus că a fost recrutată de “un impresar sau agent”.

Tabelul 5

Subiecții de recrutare a femeilor

	Europa Centrală	Europa de Est + CSI	Țările în curs de dezvoltare
De soțul presupus	0	0	10
De impresar, agent	0	0	0
De agenție turistică	0	1	0
După anunț	1	3	1
Cu ajutorul familiei	1	0	5
Cu ajutorul prietenilor	18	15	11
Cu ajutorul cunoștințelor de familie, prietenilor	8	4	3
Cu ajutorul persoanelor întâlnite pe stradă, discotecă etc.	2	12	0
Lipsă de informații	14	29	17
Total	44	64	47

Sunt deosebiri în datele privind Belgia, bazate pe cercetarea victimelor în perioada din anul 1990 și până în 1993, care au arătat că majoritatea femeilor au fost recrutate de “impresar” (VRST, 1994). Acest lucru, poate fi explicat sensul termenilor “impresar” și “agent” nu este ușor a-l stabili, din care cauză și victimele nu întotdeauna cunosc astfel de termeni. Datele din tabelul 6 confirmă presupunerea că, în realitate, recrutarea femeilor a fost organizată și că în multe cazuri a participat traficantul sau agentul. De fapt, majoritatea femeilor nu trebuia să plătească traficantilor pentru călătorie, deoarece la sosire o parte însemnată dintre femei erau datoare la persoana ei sau organizației, care le-a ales. Din tabelul 7 se vede că, în majoritatea cazurilor, traficantul era originar din aceeași localitate cu victima, dar, de fapt, aici au participat traficanții din Olanda și alte țări vest-europene.

În concluzie se poate spune că femeile sunt recrutate, cel puțin, prin aplicarea a două modalități diferite. O parte dintre ele au acceptat conștient că se vor angaja ca prostituate. Altele credeau că nu vor lucra în sex-industrie. În ambele cazuri, la recrutarea femeilor sunt folosite, în general, căi neformale și, ca rezultat, măsurile luate pentru prevenirea publicării anunțurilor privind locurile de muncă în sex-industrie nu pot influența lupta contra acestui tip de trafic.

Tablel 6

Variante de plată traficantului pentru sosirea în Olanda

	Europa Centrală	Europa de Est + CSI	Țările în curs de dezvoltare
Prin avans	0	8	6
A luat cu împrumut de la recrutant	0	7	4
A luat cu împrumut de la familie, alte persoane	0	1	2
La sosire	17	13	6
Rețelei de recrutare	3	5	1
Proprietarului clubului, celui (celora) care o va cumpăra de la rețeaua de recrutare (noii proprietari)	14	8	5
Lipsă de informații	22	34	13
Nu trebuia să plătească	5	9	22
Total	44	64	47

Sursa: STV, 1995

Tabelul 7

Țările de origine ale persoanelor în rețeaua de trafic	
Țările de origine ale femeilor ce țin legătură cu STV	
Țările de origine ale persoanelor, implicate în rețea	
	Europa Centrală
	Europa de Est + CSI
	Țările în curs de dezvoltare
Olanda	6 6 2
Alte țări ale Europei de Vest	3 1 0
Europa Centrală	11 4 0
Europa de Est + CSI	3 11 0
Țările în curs de dezvoltare	2 3 5

7. Metode utilizate în traficul de femei

Desigur, majoritatea femeilor din ȚECE, cărora în anul 1994 STV le-a oferit ajutor, au sosit în Olanda cu cel mai ieftin mijloc de transport – cu automobile proprii sau autocare (vezi

tabelul 8). Faptul că atât de multe femei sosesc cu autocarul, ne permite să presupunem că ele nu călătoresc singure și călătoria lor este organizată. După cum s-a presupus, majoritatea femeilor din țările în curs de dezvoltare zboară cu avionul.

Cercetările au confirmat faptul că traficantii se folosesc de motivul, că în țările europene nu există o politică unică asupra imigrației (De Stoop, 1994). S-a dovedit că femeile din țările în curs de dezvoltare și din țările Europei Centrale și de Est sosesc în Occident la lucru doar în baza unei permisiuni temporare, dată artiștilor. Când termenul vizelor sau al permisiunilor expiră, ele, destul de des, pleacă în altă țară, folosind altă permisiune de scurtă durată, pentru a nu fi ilegale în acea țară.

În Olanda, cred că situația este un pic alta. Nici una dintre victimele, care au fost ajutate în anul 1994 de către STV, nu a primit permisiunea pentru ocuparea ca “artistă, dansatoare” (vezi tabelul 9). Dar cum se putea presupune, majoritatea femeilor din Europa Centrală puteau sosi în Olanda legal ca turiste, ceea ce le permitea să rămână (dar să nu lucreze) în țară legal timp de trei luni. Spre deosebire de aceasta, majoritatea femeilor din Europa de Est, din Rusia și din Ucraina au sosit în Olanda ilegal.

Tabelul 8

Tipul de transport utilizat pentru deplasarea în Olanda

	Europa Centrală	Europa de Est + CSI	Țările în curs de dezvoltare
Automobil	29	20	0
Autocar	3	11	0
Tren	2	4	0
Avion	0	4	35
Vapor	0	0	0
Lipsă de informații	10	29	12
Total	44	64	47
Lipsă de informații	7	21	0

Sursa: STV, 1995

Notă: Unele femei au folosit câteva tipuri de transport.

Chiar dacă unele femei pot sosi în Europa de Vest legal, în curând șederea lor devine ilegală, fiindcă ele nu pot rămâne în țară fără permisiunea de a lucra. Datele tabelelor 9 și 10 demonstrează că, deși majoritatea femeilor din Europa Centrală au sosit în Olanda legal, statutul lor, când s-au întâlnit prima dată cu reprezentanții STV, a fost ilegal.

8. Istoricul femeilor vândute

Se spune că în ierarhia prostituției femeile vândute primesc cel mai mic salariu și lucrează cel mai mult. Datele audierilor MIP, obținute de STV arată că majoritatea victimelor reușeau să păstreze nu mai mult de 25 la sută din câștigul pe baza prostituției, iar multe femei, în general, nu primeau nimic. Femeile tinere din Europa Centrală au fost, probabil, unice care au practicat prostituția fără nici un câștig. Femeile vândute obligatoriu ajung în situație de dependență totală, comparată cu situația unui ostatic. Din tabelul 11 putem vedea că multora li s-au luat actele, iar deplasarea lor era verificată, sau limitată. Datele tabelului confirmă, de asemenea, că în multe cazuri femeile erau amenințate cu violență pentru a deține controlul asupra lor. Se poate presupune că femeile tinere din Europa Centrală devin foarte vulnerabile, fiindcă majoritatea dintre ele lor parte ne-a informat despre condițiile de muncă mult mai grele.

Tabelul 9

Legalitatea sosirii femeilor în Olanda

Statutul la sosire în Olanda	Europa Centrală	Europa de Est + CSI	Țările în curs de dezvoltare
Legal	28	6	16
3 luni de ședere liberă (pentru turiști nu este	27	0	0

obligatorie viza)			
Viza turistului	0	6	10
Permise pentru lucru, viza de artistă, dansatoare	0	0	0
Permise, viza pentru mireasă, soție	1	0	6
Ilegal	16	58	31
Intrarea ilegală cu acte false, pașaport	6	24	10
Alt mod de intrare ilegală	2	13	3
Lipsă de informații	8	21	18
Total	44	64	47

Sursa: STV, 1995

Tabelul 10

Statutul victimei la primul contact cu STV

	Europa Centrală	Europa de Est + CSI	Țările în curs de dezvoltare
Legal	2	5	17
Illegal	41	59	29
Lipsă de informații	1	0	1
Total	44	64	47

Sursa: STV, 1995

Femeile vândute sunt mai ușor verificabile, pentru că ele adesea sunt nevoite să trăiască în localul în care lucrează. Majoritatea femeilor din ȚECE, în comparație cu femeile din țările în curs de dezvoltare, ne-au informat că apartamentele lor erau în același local, unde era și locul de muncă (vezi tabelul 12). Acest lucru te duce la gândul că autoritățile de emigrare, interzicând astfel de ședere, pot ajuta victimele prin faptul că traficanții vor fi nevoiți să reducă controlul asupra lor.

Tabelul 11

Condițiile de muncă a femeilor vândute

	Europa Centrală	Europa de Est + CSI	Țările în curs de dezvoltare
Li s-a luat pașaportul	15	27	11
Deplasare limitată, controlarea deplasării	20	22	8
Orele de muncă: 9-12	5	10	3
Orele de muncă: 13-18	3	3	1
Interzicerea refuzului clienților	16	6	24
Silirea să lucreze fără rezervativ	0	1	1
Utilizarea violenței cu victima	13	10	9
Amenințarea cu violență	13	5	9
Amenințarea familiei victimei	0	1	2
Condiții normale	2	1	1
Lipsă de informații	16	28	14

Sursa: STV, 1995

Frecvența de cumul dintre locul de muncă și cel de trai

	Europa Centrală	Europa de Est + CSI	Țările în curs de dezvoltare
Coinciderea	29	26	11
Nu coincidea	7	13	23
Lipsă de informații	8	25	13
Total	44	64	47

Sursa: STV, 1995

9. Lupta împotriva traficului de femei: prevenirea, persecutarea și susținerea socială

Judecând supă experiența în cercetarea problemei cu privire la femeile vândute, cercetarea efectuată de persoane aparte și de grupuri, care le acordă ajutor, traficul de femei continuă să rămână infrațiuone, despre care se vorbește prea puțin. De aceea majoritatea țărilor europene, practic, nu au o atare activitate în domeniul politicii clare și convenite pentru rezolvarea acestei probleme. Măsurile luate foarte des nu se reduc doar la deportarea victimelor. Unele țări, însă, îndeosebi, Belgia și Olanda, au început elaborarea altor activități privind lupta împotriva traficului de femei. Înainte de a începe discutarea politicii în țările ECE, este necesar să descriem, în general, aspectele politicii belgiene și olandeze. În anul 1985 Ministerul Olandez al Apărării Sociale a însărcinat să se facă cercetări privind căile utilizate de femei pentru a se vinde în Olanda. Raportul (Buijs & Verbraken, 1985), bazat pe această cercetare, a avut o importanță mare în politică pentru recunoașterea existenței problemei traficului de femei. În anul 1987 cu susținerea financiară a Ministerului apărării sociale a Olandei a fost înființat fondul pentru lupta împotriva traficului de femei. În Belgia conștientizarea seriozității problemei traficului de femei a crescut simțitor după publicarea în anii 1991 și 1992 de către jurnalistul Chris De Stoop a câtorva articole și cărți privind această problemă. În același timp regele

Belgiei s-a întâlnit cu câteva dintre astfel de victime și, de asemenea, a fost înființată Comisia Parlamentului, care în anul 1994.

Svetlana Cupreașchina
Centrul de Cercetări pentru
Problemele Femeilor din Ucraina

ESTE OARE EUROPA ORIENTATĂ ÎMPOTRIVA TRAFICULUI DE FEMEI?

1. Proporțiile acestui fenomen

Traficul de femei constituie un fenomen de proporții mondiale. Trebuie să-l analizăm ca pe un comerț ilicit organizat, cu persoane, în țări străine, majoritatea fiind femei, cu scopul de a le constrânge să se prostitueze, precum și la alte activități. Introducerea femeilor, pe post de așa-zise “mirese după catalog” și ca menajere înseamnă, de asemenea, instalarea lor într-o dependență sexuală.

Informația existentă despre adevăratul număr de femei, antrenate în traficul internațional de oameni, este insuficientă. Ea se bazează pe studierea situației numai în câteva țări și constă în determinarea numărului de prostituate străine în aceste țări. În Europa cel mai bine este descrisă situația din Germania și Olanda. Aceste statistici ne dau motiv de neliniște. Se presupune că 60 la sută din 20.000 de prostituate din Olanda sînt străine, dintre care o parte importantă se află în țară ilegal. Numai în Amsterdam există aproape 3.000 de prostituate originare din țările Americii Latine, în general, din Republica Dominicană, Columbia și Brazilia. Sunt femei și din alte regiuni –din Asia de Sud-Vest (Thailanda, insulele Filipine și

Indonezia) și din Africa (mai ales din Ghana și Maroc). Crește concomitent numărul prostituatelor, din regiunea vest-europeană (fosta Uniune Sovietică, Polonia și Iugoslavia).

După diferite date, numărul total al prostituatelor în Germania este de la 60.000 până la 200.000. Se presupune că prostituatele străine sînt mai multe de jumătate din femeile implicate în sex-business. Cel mai des aceste femei sînt din Thailanda, Filipine, Ghana și Brazilia. În decursul ultimilor ani în Germania practică activ prostituția un număr mare de femei din Europa de Vest și America Latină.

În Germania s-au înregistrat mai mult de 60 de agenții matrimoniale, care se ocupă de stabilirea contractelor cu Asia, America Latină și Europa de Vest. Potrivit raportului publicat în 1992 de ministerul Federal pentru femei și tineret, nivelul anual de căsătorii între cetățenii țărilor Filipine și Germania a crescut în perioada anilor 1978-1989 de nouă ori: de la 141 la 1.281. În același timp, numărul căsătoriilor între cetățenii din Thailanda și Germania a crescut de la 86 la 1.173. Afară de aceasta, aproape 10.000 de femei sînt aduse, anual, în țară, pentru lucru în sectoarele alimentației publice și serviciilor casnice. Condițiile angajării la serviciu, dictate de așa-ziiși "patroni", includ adesea, oferirea unor servicii intime.

Pentru claritate, să comparăm situația din Germania și Olanda. Rezultatul, obținut de ele, se datorește anume activității organizațiilor nonguvernamentale, ce se ocupă de problema traficului de femei în aceste două țări. Aici, astfel de organizații activează, ca grupuri, de ajutor social, care strâng și răspândesc informația și susțin femeile, care au nevoie. Afară de aceasta, în aceste țările fac cercetări sociologice, care arată că problema traficului de femei nu este chiar pe plan secundar.

În țările scandinave sondajele au atestat un număr mic de femei străine care practică prostituția, în comparație cu cealaltă parte a Europei. Două țări, Danemarca și Finlanda, sînt cel mai mult implicate în traficul de femei. În primăvara anului

1994, poliția din Helsinki a prezentat un raport, în care au fost oglindite marile schimbări în sex-businessul finlandez, lucru determinat de traficul de prostituate pripășite din Rusia și din țările Baltice.

Cu 4 ani în urmă, în Helsinki a fost deschis primul sex-club rusesc, iar astăzi există deja mai mult de 20. În general, astfel de cluburi sînt conduse de finlandezi, unele sunt însă conduse și de ruși. Potrivit datelor poliției, în primăvara anului 1994, în atare cluburi au fost implicate mai mult de 20 de cetățene din Rusia și din Estonia.

În Suedia un grup de cercetare special, numit de Ministerul Problemelor Sociale, se ocupă în prezent de dezvăluirea gradului de răspândire a prostituției și încearcă să arate influența imigrărilor internaționale, asupra Suediei. Rezultatul preliminar a demonstrat că numărul prostituatelor din țări străine pe piața sexuală a Suediei nu este mare, din cauza măsurilor luate de societate împotriva prostituției. Aceasta este situația în prezent. Nu se știe ce se poate întâmpla pe viitor, fiindcă, chiar, dacă fiecare țară privește problema în discuție din punctul ei de vedere, prostituția nu mai poate fi privită numai la nivel național. Funcționează rețele globale, a căror activitate exercită o influență asupra vieții a miilor de femei în toată lumea. Numai în Europa ne lovim de traficul de femei, în care sînt implicate de la 50.000 la 100.000 de femei și, mai ales, că majoritatea dintre ele sînt originari din Europa de Est.

2. Starea socială a femeilor.

Numărul sporit de prostituate aduse din țări străine influențează piața de prostituate în țările în care el vin. Specialiștii ne informează, că în unele țări europene oferta depășește cererea. O astfel de poziție a dus la creșterea concurenței între persoanele ce activează pe o atare piață: între prostituatele băstinașe și cele străine și între grupurile de

proxeneți și între cei ce se ocupă cu traficul de femei, ceea ce a produs, de asemenea, condiții drastice pe piața de prostituate.

Aceste schimbări au influențat și asupra formei și conținutului de cerere a prostituatelor. Cu alte cuvinte, se presupune o cerere sporită la tipuri de servicii intime mai rafinate și “exotice”, multe dintre ele creează un înalt nivel de risc pentru sănătate și viață (boli transmise pe cale sexuală, violență fizică, sadism ș. a.).

Cercetările sociologice efectuate de savanții olandezi, au arătat că femeile implicate în traficul cu pricina reprezintă grupuri izolate și fără inițiativă. Încălcarea drepturilor lor vizavi de abuz și violență au un caracter de masă. În ierarhia prostituției, ele ocupă cea mai joasă poziție, cu cele mai proaste condiții de lucru, adesea cu ne respectarea normelor sanitare. Taxa unei locuințe arendate pentru ele este de câteva ori mai mare decât în medie pe țară, iar timpul de muncă mai mare, decât al prostituatelor autohtone. Unele femei, de exemplu, lucrează într-o zi și o noapte câte 12-15 ore în cluburi, în case de toleranțe și în birourile de servicii intime, ai căror patroni le folosesc, paralel, ca femei de serviciu, sau în calitate de chelnerițe și servitoare în timpul zilei. Cu restricție și șantaj, proxeneții le subordonează totalmente. Este clar că în astfel de condiții femeile tolerează problemele psihologice și fizice. Încă un aspect: lor adesea nu le ajunge experiență și cunoașterea limbii în negocierile cu clienții, pentru a evita violența și bolile infecțioase.

Una dintre principalele probleme este, desigur, faptul că femeile se află în țară ilegal. Actele oficiale, care le-au permis intrarea, nu mai sînt valabile sau le-au fost confiscate. Faptul că femeia se află în țară ilegal, atrag după sine, fără îndoială, multe consecințe. Înainte de toate, ea este nevoită să evite contactul cu autoritățile, ceea ce, la rîndul său, înseamnă că ea nu mai poate spera la sprijinul poliției. Ținînd cont de aceasta, nu este surprinzător că aceste femei foarte rar își denunță

proxeneții sau fac declarații împotriva lor. Pe de o parte, ele se feresc de urmărirea proxeneților, iar pe de altă parte, le este frică să nu fie expulzate din țară. În legătură cu asta, în Olanda o serie de organizații, care sînt împotriva traficului de femei, au făcut apel la guvernul Olandei să ia măsuri în sprijinirea victimelor, care fac declarații împotriva proxeneților. Drept rezultat, din august 1988 femeilor, care se pregăteau să facă declarații în tribunal, li se permite o ședere temporară în țară pe parcursul judecării. Dacă femeia nu poate sau îi este frică să se reîntoarcă în țara sa după terminarea judecării, potrivit legii i se permite să apeleze la acordarea traiului pe bază umanitară. În anul 1993 această hotărâre a început să se extindă și asupra persoanelor, care doresc să facă declarații în privința traficului de femei.

3. Legislațiile internaționale și europene.

După cum se știe, traficul internațional de femei a devenit subiectul diferitelor acorduri internaționale. Principalul dintre ele este Convenția ONU din anul 1949: “Convenția împotriva traficului de oameni și exploatarea oamenilor în scopul prostituției”. Scopul ei a fost de a pune capăt traficului de femei și de copii, considerând proxenetismul și organizarea prostituției drept activități ilegale. Pe de o parte, actul te impresiona prin ambițiile sale și prin anvergură, iar pe de altă parte, a devenit, de fapt, un gest ireal, numit cu ironie încă un omagiu “folclorului” juridic internațional. Una dintre cauze: prea puține țări au semnat acordul, iar cei care au semnat continuă să-l încalce. Un exemplu elocvent îl reprezintă Franța, care a semnat acordul, însă îi impozitează pe proprietarii caselor de toleranță, acumulând astfel profituri în bugetul său. Țările, care nu au susținut convenția au fost Germania, Olanda și Suedia. Reglementarea de către stat prostituției în Germania cu exactitate și invers reprezintă, în special, un sistem, contra deșădăcinării căruia și este interpretată Convenția, sistem în

care statul favorizează prostituția, permițând deschiderea caselor de toleranță și oferă locuri pentru prostituate.

Olanda are o legislație orientată contra proxenitismului și organizării prostituției (legea B-17), legislație care, teoretic coincide cu cerințele Convenției. Însă, după cum se poate convinge fiecare vizitator al Amsterdamului sau al oricărui alt mare oraș olandez, aceste legi n-au mai intrat în vigoare. Autoritățile se abțin de la urmărirea penală dintr-un mobil “oportun” – argument bazat e afirmarea, ceea precum că urmărirea aduce mai mult daune, decât folos. Businessul nu va dispărea, el va trece, pur și simplu, în ilegalitate, ceea ce va crea greutăți pentru poliție, pentru serviciile sociale și deservirea medicală. Până când prostituția rămâne în cadrul unor limite regionale și sociale, ea nu va fi atinsă. Anume din această cauză Olanda nu a semnat Convenția ONU.

Nu este secret, că față de traficul de femei organizat nu numai că atestăm o atitudine tolerantă, ci chiar multe țări membre ale Asociației Europene. Fac excepție țările regiunii Scandinavice, mai ales, Suedia și Norvegia, unde conducătorii iau măsuri drastice împotriva traficului de femei și prostituției. În prezent nu se observă însă schimbări pe plan general. Invers, într-o serie de state europene se constată tendința de a exclude răspândirea penală, privind proxenetismul și organizarea prostituției. Unul dintre exemple poate fi proiectul de lege care, de câțiva ani este discutat în parlamentul olandez, se referă la introducerea sistemului guvernamental acordând licență, cu privire la organizarea caselor de toleranță.

Scopul acestei legi propuse a fost legalizarea unui contract între patronul casei de toleranță și prostituate, pentru a stabili “condițiile de lucru” standard. Fiecare municipalitate olandeză, în conformitate cu proiectul de lege, va avea dreptul să aleagă propriul sistem guvernamental de a acorda licența, ținând cont de locul unde se află localul și condițiile de lucru

pentru femeilor. O singură restricție: interzicerea de angajare la lucru a prostituatelor din țări străine.

Propuneri următoare cu exemplele olandeze, au apărut în diferite colțuri ale Europei. În anul 1990, Partidul Verzilor în Germania a lansat o propunere de a pune capăt discriminării prostituatelor, recunoscând, în conformitate cu ocupația lor, statutul de profesie legală.

Chiar dacă astăzi Uniunea Europeană a început să fie mai îngăduitoare cu prostituția și traficul de femei, este important de evidențiat, că acest lucru se referă numai la europeni. Procesul legalizării nu se desfășoară asupra prostituatelor, ce sunt de peste hotare. Tendința principală acum devine închiderea drumurilor pentru prostituatele, ce intră din – afara Europei. După cum s-a văzut mai sus, proiectul de lege olandez permite patronilor caselor de toleranță să angajeze astfel de personal. Chiar o privire fugitivă spre “cartierul roșu” a Amsterdamului arată o lipsă totală a fetelor de origine slavă, ceia ce posibil, este rezultatul ”curățirilor” poliției. Prostituatele slave se deplasează în orașe de pe lângă graniță mai puțin prestigioase.

Privind acest fapt, că majoritatea femeilor practică prostituția peste hotarele Europei, evident se poate presupune, că o astfel de politică va duce la apariția a două peți de prostituție-legală și ilegală, unde sensul “dreptul prostituatei” va fi valabilă pentru femeile europene. Este important să remarcăm, că reforma legislației olandeze este pentru instalarea barierei de emigrare de pe lângă Uniunea Europeană. Încă nu este clar, cum va avea influență asupra răspândirii și concentrării traficului internațional de femei. Scenariile presupuse sunt cel puțin două.

Pe de o parte, femeilor le este mai greu să ajungă în țările UE, dar dacă vor reuși, posibilitatea deplasării libere între diferite localități europene, unde este răspândită, va fi cu mult mai mare. Pentru a pătrunde în Europa, însă, se va mări

dependența femeilor de organizațiile mafioate, care sunt în stare să le asigure transportul. Pe de altă parte, nu există o garanție totală, ca libertatea de deplasare va crește în interiorul Europei. Așa numitele înțelegeri egalate, care deja au fost încheiate între câteva țări-membre a Uniunii, privind ordinea de privire a vizei, emigrarea regulată și acordarea adăpostului, politica privind substanțele narcotice ș. a. Arată, că se mărește controlul privind intrarea. Unele țări-membre a UE deja au întărit paza hotarelor sale de oaspeții nepoftiți din țările lumii a treia. De exemplu, Germania în anul 1989 a înăsprit cerințele, privind vizele cetățenilor din Thailanda (măsurile cu caracter pur discriminat, ce în practică se manifestă prin faptul, că pentru primirea vizei, privind intrarea în Germania toate persoanelor de gen feminin din Thailanda sunt obligate să arate dovezi, că ele nu se ocupă cu prostituția (!))

Continuarea lucrului a stimulat Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru probleme socio-economice (ECOSOS), să atragă atenția societății asupra faptului că deseori este numit “lobby în susținerea prostituției”, ce are loc în toată Europa, a cărui scop final este legalizarea prostituției. Lobby constă în primul rând di organizații nonguvernamentale germane și olandeze și, de asemenea, din uniuni ale prostituatelor profesioniste. Drept exemplu poate fi citat centrul olandez pentru cercetarea evoluției prostituției, fondat de Graafe. Organizația este finanțată de guvern și are ca scop principal “susținerea părerii de a-i acorda prostituției statut de profesie”. Alt exemplu este organizația germană “Hidra”, autofinanțată și constituită, mai cu seamă, din foste prostituate și asistenți sociali, care încearcă să ridice statutul juridic și social al sex-muncii. “Hidra” a reușit în activitățile sale, împreună cu alte fapte, pesemne din întâmplarea cu Caro, o prostituată de douăzeci și șapte de ani din Berlin, membră a organizației. În septembrie 1991, Caro a făcut apel la judecata de dreptate socială din Berlin, în care chema în recunoașterea vechimii de

lucru în domeniul prostituției, pentru recalificarea de chelneriță. Conform legilor de apărare socială, trecerea la o nouă specialitate este plătită de guvern numai în cazul când persoana când până la recalificare a fost plasată în câmpul muncii nu mai puțin de doi ani. Caro a câștigat procesul, vechimea în muncă a fost recunoscută de judecată în bază primirii ajutorului social. “Hidra” s-a mai mișcat cu un pas înainte spre atingerea scopului său încadrarea prostituatelor în legislația standard a sindicatelor și a sistemului de asigurare socială.

La realizările așa-zisului lobby au contribuit indirect hotărârile anterioare ale Tribunalului Comunității Europene. Este bine cunoscut cazul “Adui și Cornuali împotriva statului Belgia”, în care două prostituate din Franța au dat în judecată guvernul belgian, din cauză că nu le-a în permis viza permanentă în Belgia, unde își căutau loc de lucru. Tribunalul a luat o hotărâre, ca Belgia, ca oricare membru al Uniunii, nu poate refuza șederea cetățenilor de peste hotare din cauza comportamentului lor sau felului de activități practicate, aplicabilă cetățenilor Belgiei, ce nu duc după sine răspunderi penale și administrative.

E *Prostituția. Evaluările și activitatea socială.*

În dezbaterile internaționale asupra prostituției predomină părerea precum că dauna socială și morală, pe care le aduc multe prostituate, nu se manifestă prin vânzarea serviciilor intime propriu-zise. Principala influență negativă asupra bunăstării lor o constituie mustrarea de către societate. O dată cu recunoașterea prostituției drept profesie legală și prostituatele se vor putea folosi de aceleași drepturi, ca și toate femeile. Astfel, politica guvernelor naționale și a convențiilor internaționale nu este orientată spre oprirea prostituției, ci doar reprimarea cazurilor de asuprire fizică și morală sau de un comportament față de prostituată ca “o persoană de mâna a doua”.

Este necesar să recunoaștem paguba acestei politici. Principală idee a lobby pentru legalizarea prostituției constă în faptul că convenția internațională nu trebuie să reglementeze prostituția. Ea trebuie doar să se refere la exemplele de încălcare a drepturilor prostituatelor. Apare, în deosebi, argumentul însuși că Convenția din anul 1949 nu ia în considerație cerințele majorilor, care se ocupă cu prostituția de autodeterminare.

Ce reprezintă, de fapt, prostituția forțată? Care circumstanțe, ce caracterizează viața prostituatelor, sunt incluse aici și care-nu? Cum să diferențiezi prostituția forțată de cea neforțată? Este adevărat oare, că există două tipuri de prostituate, unul dintre care este admisibil (neforțată), iar al doilea-nu (forțată)? Atunci ce este admisibil pentru un astfel de fenomen, ca de pildă sexualitatea comercială a femeii, din punct de vedere al drepturilor omului și al onoarei omenești? La aceste întrebări legislația internațională nu răspunde satisfăcător.

Nu destul de bine aceste probleme sunt conturate în contextul nostru social-economic. În apropierea propriu-zisă spre problema femeilor, profesionalismul și obiectivitatea foarte des cedează locul, scandalului și conservatismului. O influență neimportantă au mijloacelor informării în masă asupra formării unei păreri sănătoase a societății, privind problemele contemporane, lipsește informația obiectivă.

În concluzie am dori să arătăm că, din punctul de vedere al economiei de piață, vânzarea sexuală de oameni va exista atâta timp cât în țările dezvoltate va fi susținută cerea comercială la servicii sexuale mai ieftine a femeilor și copiilor din țările nedezvoltate, de tipul oferirii serviciilor ca în țările respective, dar și pe calea sex-turismului, călătorii în țările lumii a treia. Lupta cu sex-traficul presupune o activitate politică și inițiativă din partea organelor puterii atât la nivel național cât și la nivel internațional și, de asemenea, cere

elaborarea unor metode adecvate pentru opoziția și limitarea pieței de sex-servicii.

Prostituția are urmări nu numai asupra oamenilor, ce sunt implicați, dar și asupra societății în general. Precum am spus, deja ea are un început când femeia, ca un obiect sexual, pe care-l puteai cumpăra cu bani. Astfel, prostituția poate fi văzută ca un punct mort a sistemului patriarhal de inegalitate a seselor, de unde nu este posibil să te miști în direcția de egalitate, garantată de Declarația Universală a Drepturilor și Libertăților Omului.

Oxana Gorbunova
Centrul internațional de femei
pentru apărare a drepturilor
“La Strada – Ucraina” “Institutul MiraMed”

LEGILE ȚĂRILOR EUROPENE CU PRIVIRE LA IMIGRANȚI

*Legislația țărilor străine privind prostituția, traficul de femei și
constrângerea lor la munca în sex-business*

Prostituția (în sens mai larg – sex-industrie) întotdeauna în orice societate provoacă discuții active și omenirea, pe parcursul dezvoltării sale, se pierde în căutarea unor căi optime de rezolvare a problemelor, legate de sex-industrie.

Trebuie să recunoaștem faptul că problema în discuție nu este rezolvată nici până acum.

În spațiul legislației diferitelor țări, sex-industria la nivel de stat, nu este descrisă la fel. Adesea legile naționale reflectă părțile polare ale rezolvării problemei date, iar uneori este destul de greu a remarca în ce popularitate este mai complicat.

Și totuși comparând legislația națională a statelor lumii, cu privire la sex-industria, specialiștii disting de trei categorii de bază, făcând o delimitare destul de convențională.

E Modelul decriminalizat: în acest caz sex-industria obține un statut legal.

Din acest grup de state fac parte Olanda, Thailanda și Israel. Însă unele state, cu această ocazie, se străduiesc să înregistreze femeile, care lucrează în sex-industrie în instituții publice, cu oferirea certificatelor medicale privind starea sănătății (de la clienții sex-businessului nu se cere, ceea ce nu este logic).

În unele țări (de exemplu Germania), prostituatele și proprietarii caselor de toleranță trebuie să țină cont de teritoriile licențiate de lege.

II. Modelul legalizării limitate: în conformitate cu acest sistem, prostituția nu este un delict, însă legea arată persoanele, care antrenează femeile în prostituție: proprietarii caselor de toleranță, proxeneții, persoanele care arendează localuri cu scopul de prostituție și trafic de femei. O astfel de legislație referitoare la prostituția este introdusă în Marea Britanie și Canada și India.

III. Modelul aboliționist: sistem legislativ, care este totalmente împotriva prostituției. Acest sistem consideră prostituția drept activitate imorală, care trebuie distrusă. Criminale sunt calificate toate activitățile legate de prostituție și persoanele, implicate în această activitate: proprietarii caselor de toleranță, codoșii, clienții și chiar prostituatele. Un astfel de sistem este introdus în SUA (afară de statul Nevada), Filipine, Japonia, Turcia și EUA.

Este important să remarcăm că nu contează care dintre aceste sisteme este introdus de un stat sau de altul, majoritatea problemelor legate de sex-industrie rămân totuși nerezolvate. Afară de aceasta, există destul de multe divergențe referitoare la definiția legislativă și interpretările. Acolo unde prostituția nu este interzisă, dar este interzisă întreținerea caselor de toleranță sau căutarea clienților în locurile publice, apar greutăți în ceea ce privește definiția noțiunii casă de toleranță și a categoriei de „pescuire a mușteriiilor în locuri publice”.

Țările care legalizat prostituția, dar cu cerințe de a înregistra persoanele muncind în acest domeniu, inclusiv,

certificatelor medicale, țări adesea sunt supuse criticii, precum că un atare sistem este discriminant pentru femeile sex-businessului sau îi exclud pe clienții acestuia din urmă. În același timp, când se pune accentul pe protecția clienților sex-businessului contra infecțiilor, chiar și prostituatele rămân cu clienți infectați.²

Experiența multor state probează, că sistemul de interdicții și responsabilitate penală în răspândirea bolilor venerice nu rezolvă problema în discuție. Acest lucru a fost confirmat de Actul de responsabilitate asupra răspândirii unei astfel de boli, act introdus în Marea Britanie în anul 1864 și abrogat în 1886.

Informația despre legile privind prostituția și traficul de femei în unele țări străine

ISRAEL. Prostituția în această țară nu este calificată ca infracțiune, dar pedepsibilă, pe cale penală, este impunerea la servicii sexuale, munca în casa de toleranță, proxenetismul și convingerea la prostituare (Conform Codului Penal al Israelului, titlul 199-292). Articolul 207 prevede pedeapsa obligatoriu cu închisoarea acelor condamnați, potrivit articolelor 199-202 fără posibilitatea de executare condiționată a termenului.

Deși prostituția nu este și niciodată n-a fost considerată drept infracțiune, în conformitate cu legile Israelului, femeia poate fi arestată pentru “atitudinea față de prostituție”, ca, de exemplu, antrenarea altor persoane în activități indecente în locurile publice sau căutarea clienților pe stradă. (Articolul 216(a) (5).

Sociologul Ester Eilam, care a cercetat problema și le-a intervievat pe femeile sex-businessului din Israel, aduce o astfel de informație: “Când prostituata este arestată, ea este automat

---

² K. Raianacorn. Studiu special asupra legilor ce țin de prostituție și problemele traficului de femei. Fondul de femei – Bangkok . 1995 –P. 5-18

reținută pentru patruzeci și opt de ore, iar apoi e lăsată pentru cauțiune. După aceea urmează judecata și, dacă prostituata nu a fost arestată anterior, ea este amendată. Dacă are însă arestări anterioare, ea este privată de libertate pe câteva săptămâni sau până la 3 luni”. Ca să aibă o baza pentru închiderea unei case de toleranță, lucrătorul poliției trebuie să viziteze în taină acest local, propunând chiar și bani pentru servicii intime.⁴

Potrivit datelor poliției, raidul este posibil numai în cazul când se ține cont de toate criteriile procurorului general, la care se referă următoarele:

- E în local se află minori;
- E femeile sunt exploatare;
- E femeile sunt forțate la prostituare;
- E se întâmplă acțiuni interzise (ca vânzarea substanțelor narcotice);
- E gălăgia deranjează vecinii.

Cu toate acestea, poliția nu poate aresta proxenetul, dacă femeia nu este de acord să depună mărturie. Dar în multe cazuri, femeile refuză să depună astfel de mărturii, chiar dacă au fost exploatare.

O singură situație a codului penal israelian care se referă la problemele traficului de femei este prezentată în art. 202(2). Este interzis să faci pe o femeie să plece în altă țară, ca să practice acolo prostituția. Dar această lege se referă numai la cetățenele Israelului. O situație analogică, care s-ar referi la introducerea femeilor din altă țară în Israel cu același scop, nu există. Totodată, nu există lege care interzice cumpărarea și vânzarea oamenilor.

---

⁴ Aster Ailam. “Raportul preliminar privind Israelul” în culegerea “Apărarea drepturilor prostituatelor” după red. Gail Peterson. – Sil Press. 1989. – P.

SUEDIA. Conform statisticii, începând cu anul 1990, în stat practică 1500 de femei prostituția. Numărul real de prostituate este însă mult mai mare.

70 la sută din sex-contracte sunt semnate în pavilioanele de masaj. Anual crește numărul prostituatelor străine.

Organelor de drept le este foarte greu să aibă contact cu un astfel de contingent de femei cauza constituind-o, în primul rând, bariera limbajului. Afară de aceasta, astfel de femei refuză, resping orice contact sau des se află în țară ilegal.

Prostituția și căutarea clientului nu sunt interzise de lege. Codul penal este însă orientat spre lichidarea prostituției. De exemplu, proxenetismul și încurajarea prostituției sunt interzise. Trebuie remarcat faptul că foarte puține femei au curajul să depună mărturie împotriva proxeneților.

Comisia suedeză privind problemele prostituției a recomandat (în anul 1981) să facă schimbări în legislație, referitoare la pornografie în locuri publice, să stabilească și răspundere penală pentru arendarea localurilor utilizate cu scopul de organizare a sex-businessului. A fost adoptată doar prima rectificare.

În anul 1996 au fost introduse noi cerințe în legea cu privire la prostituție, printre care interzicerea sex-businessului. Conform acestor propuneri, sunt trași la răspundere penală atât vânzătorul (prostituata) cât și cumpărătorul (clientul).

Amendamentele mai sus citate au generat discuții aprinse. Majoritatea populației era convinsă, că în primul rând, trebuie declarați în afara legii clienții sex-businessului. La sfârșitul anului 1998 aceste cerințe au fost declarate legale.

Convenția ONU privind lupta contra sclaviei albe (anul 1949), Suedia nu a semnat-o și nu a ratificat-o.

FINLANDA. Este cunoscut faptul că în Finlanda există prostituate din țările Baltice, Polonia, Rusia, America Latină și din Africa de Sud (mai ales în preajma orașului Helsinki).

Numărul cetățenelor străine a crescut, în special, după schimbările politice din Europa.

Prostituția nu este interzisă de lege. Este sancționat proxenetismul (maximum 4 ani).

Cetățenelor străine nu li se permite să plece în altă țară cu scopul de a practica acolo prostituția. Guvernul a format un Grup de experți însărcinat a examina problema prostituției, grup compus din câțiva miniștri, sociologi și reprezentanți ai poliției. Conform declarației acestui Grup: “prostituția și sex-businessul reprezintă o primejdie în dezvoltarea societății și îndeplinirea pozițiilor pentru asigurarea drepturilor omului”. Activitățile propuse de Grupul de experți, în privința prostituției, sunt orientate, în general, spre prostituție, dar nu și spre traficul de femei.

În anul 1953, Finlanda a semnat, iar în anul 1972 a ratificat Convenția ONU din anul 1949.

Ministrul Afacerilor Interne al Finlandei nu o dată a atras atenția asupra necesității de a adopta o legislație completă, explicând acest lucru prin faptul că chestiunea vizând traficul de femei este legată de transportarea oamenilor pe cale de contrabandă, ce din punct de vedere legal nu este un act penal, dacă nu este îndreptat spre îmbogățire financiară.

În conformitate cu informațiile structurilor non-guvernamentale, guvernul acestui stat nu are nici un program elaborat în scopul prevenirii traficului de femei.

GERMANIA. Prostituția nu este interzisă de lege. Dar este interzisă practicarea prostituției în anumite locuri și la o anumită oră.

Deciziile, în conformitate cu care prostituția poate fi interzisă pe anumite teritorii, pot fi luate de guvernul municipal.

Practica prostituției și antrenarea în atare activitate este pedepsită prin lege. Legea îi pedepsește și pe cei care dețin case

de toleranță. Potrivit informațiilor care emană de la autoritățile germane, în țară nu există o înregistrare regulată a prostituatelor.

Republica Federativă Germania nu a semnat și nu a ratificat Convenția ONU din 1949, privind lupta contra „sclaviei albe”. Dar în stat există legea împotriva traficului de femei. Articolul 180 al codului Penal conține următoarea situație: “Fiecare persoană, care folosește influența sa asupra altor persoane, cu scopul de a agonisi și a forța la prostituare (nu contează dacă, anterior, s-a ocupat această persoană cu prostituția), este pedepsită cu privațiunea de libertate pe un termen sw 5 ani sau cu amendă.”

Sunt pedepsite, de asemenea, persoanele care singure sau prin persoane substituie, se folosesc de lipsa gradului de protecției a cetățenilor străini și-i constrâng la prostituare cu scopul de a deține venituri. În acest caz pedeapsa este mai dură. (De la 6 luni la 10 ani de privațiune de a libertate).

FRANȚA. Statul a semnat Convenția ONU din anul 1949 privind lupta contra „sclaviei albe”, dar, în același timp, îi supun la impozite pe proprietarii caselor de toleranță. Admițând caselor de toleranță să facă vărsăminte la budgetul public guvernul legalizează, de fapt, organizarea și întreținerea instituțiilor în cauză. Este încălcat, concomitent, articolul 2 al Convenției: potrivit prevederii care obligă a-l pedepsi pe fiecare patron al unei case de toleranță, le conduc, le întrețin, le finanțează, le dau cu chirie sau închiriază localuri în acest scop.

Guvernul, supune unor impozite foarte mari și munca individuală a prostituatelor, considerând că prostituția este o sferă ce aduce venit mare. Prostituția nu este interzisă prin lege, este însă stabilită o pedeapsă riguroasă pentru căutarea clienților. Proxenetismul legal este descris pe larg. De exemplu, prostituatele nu pot să închirieze localuri pentru munca în comun, fiindcă una dintre ele va fi, din start, învinuită de

întreținerea unei case de toleranță. Afară de această, din anul 1993 prostituata nu poate nici măcar să locuiască împreună cu partenerul său sexual real, fiindcă sau ea, sau el va fi considerată sub arestul legal drept codoasă. După cum prevede legea din anul 1993, pentru obținerea permisiunii la locuirea în comun, prostituata sau partenerul ei real trebuie să prezinte probe concludente despre venituri financiare independente.

Informații asupra traficului de femei în Franța nu există.

OLANDA. În conformitate cu legislația în vigoare, prostituția, ca atare, nu este interzisă. Utilizarea prostituției de alte persoane este o încălcare a legii.

BELGIA. Problema vizând traficul de femei a provocat un interes al opiniei publice în țară din cauza publicațiilor unui jurnalist, care a reușit să pătrundă și, în taină, să lucreze într-o grupare criminală, care se ocupa de transportarea femeilor și vânzarea lor.

După aceste publicații, regele Belgiei s-a întâlnit cu victimele, iar în Parlament a fost formată o Comisie pentru probleme referitoare la traficul de femei. Potrivit cu raportul Organizației Internaționale pentru Migrare (OIM), începând cu anul 1992, numărul victimelor originare din țările Europei Centrale și de Est a crescut în Belgia de două ori. Aceeași organizație susține că în țară există 28 000 de prostituate, jumătate dintre care sunt străine. De observat însă că 10-15 la sută dintre ele sunt victime a sex-traficantilor.

Prostituția, propriu-zis, nu este interzisă. Este interzis proxenetismul și căutarea clienților în locuri publice. Întreținerea caselor de toleranță este, de asemenea, interzisă. În anul 1965 Belgia s-a alăturat la Convenția ONU din anul 1949. În același an, Belgia a aprobat legea împotriva traficului de femei. În conformitate cu această lege, persoana, care o încalcă, este pedepsită cu privațiune de la libertate de la 1 la 5 ani. Dacă

în activitățile ilegale este implicată o grupare organizată, atunci vinovații sunt pedepsiți pe un termen de la 10 la 15 ani de privațiune de libertate.

Articolul principal din lege interzice practicarea prostituției, iar persoana care încalcă această prevedere, este privată de libertate de la 10 la 15 ani.

Legile și regulile pentru emigranți în Olanda

Este pregătit pe baza materialelor Fundației împotriva traficului de femei, Olanda

După date aproximative, numărul persoanelor care practică prostituția oscilează între 25 000 și 30 000. Dintre acestea 40-60 la sută sunt originari din alte state. Legea nu obligă prostituatele să se înregistreze. Precum ne informează organizația non-guvernamentală olandeză (STV), 2000-3000 dintre femei au fost aduse în Olanda de codoși și implicate, pe diferite căi, în sex-business. Sex-industria Olandei se împarte în două sectoare: organizată și neorganizată.

80 la sută din prostituate sunt angajate în cluburi, în geamurile iluminate ale „faimosului” cartier Felinarele roșii sau în agenții la comandă. Numai 20 la sută din prostituate lucrează în stradă sau acasă. În practică, în pofida interzicerii legislative, există case de toleranță comerciale cu o anumită libertate de activitate. Autoritățile olandeze informează că traficul de femei este verificat de grupările criminale est-europene.

Olanda nu a semnat și nu a ratificat Convenția ONU din anul 1949. Codul său penal conține însă articolul, care interzice implicarea persoanelor în prostituție prin forțare, minciună și prin folosirea puterii fizice. În anul 1988 Olanda a devenit primul stat, care a început să ofere adăpost temporar victimelor sex-traficului în perioada judecării și pedepsirii vinovaților. Afară de aceasta, guvernul olandez susține organizația non-

guvernamentală STV, care lucrează cu scopul de a preveni traficul de carne vie și organizarea ajutorului victimelor traficului.

În Olanda, prostituția nu este o încălcare de lege. Să practici prostituția nu este interzis. A sili însă pe cineva la acest lucru, adică să se prostitueze, sau a-l sili să-ți dea bani este interzis. Originarii țărilor, care nu intră în Uniunea Europeană, au dreptul să lucreze în Olanda numai atunci când au permisiune pentru lucru și trai (de exemplu, pe baza căsătoriei cu un cetățean al Olandei). Este interzis, de exemplu, să practici prostituția, având doar viză turistică. Dacă apar însă unele semne precum că femeia a suferit de pe urma traficului de femei, sunt folosite anumite reguli, dar poliția nu are dreptul să o expulzeze din Olanda.

Reguli, privind persoanele care (posibil) au suferit de pe urma Traficului de femei (V17)

Timp pentru meditație

Când apar semne că femeia a suferit de pe urma traficului de femei, i se acordă o perioadă de trei luni „timp de meditație”. În acest timp șederea ei în Olanda este legală.

În capitolul V17 al Directivelor cu privire la probleme ale cetățenilor străini este indicat că „...chiar la aparența celor mai mici semne, care denotă că este vorba despre o victimă a traficului de femei, expulzarea acestei persoane trebuie amânată pe o perioadă de trei luni. Persoanei respective i se oferă posibilitate de a hotărî, dacă dorește să facă o declarație la poliție sau nu”.

În decursul celor trei luni poliția trebuie să ofere femeii posibilitate de:

- a primi servicii medicale;
- a avea legătură cu avocatul și cu organizația împotriva traficului de femei(STV);

- a lua hotărâri, dacă dorește să dea o declarație la poliție asupra delictului contra vieții sale.

În cursul acestui „timp de meditație” persoana are dreptul la primirea unor tipuri de asigurări sociale existente în Olanda ca: ajutor material, șederea la un adăpost, servicii medicale și ajutor juridic.

Hotărârea de a nu face declarație la poliție: revenirea în țara natală

Dacă pe parcursul celor trei luni persoana ia hotărârea să nu facă declarație la poliție, dreptul la șederea în Olanda își pierde valabilitatea și această femeie trebuie să se întoarcă în țara de unde a venit (în cazul lipsei unei cauze pentru șederea în Olanda). Chestiunile legate de întoarcere pot fi rezolvate cu ajutorul poliției sau organizației internaționale privind migrarea. În acest caz taxa de transport o va achita Ministerul Justiției din Olanda.

În pașaport sau în alt act necesar călătoriei, poliția nu pune nici o ștampilă privind expulzarea. Scopul acestei activități constă, a evita eventualele probleme ce pot apărea în relațiile cu rudele sau cu autoritățile la revenirea sa în patrie.

Hotărârea de a face o declarație la poliție: tipul de ședere temporară în Olanda

Dacă femeia a hotărât să facă o declarație la poliție, ea are dreptul să i se acorde o ședere temporară în Olanda pe tot parcursul procesului penal, adică din momentul de depunere a declarației la poliție până la posibila cercetare a cazului penal de curtea de apel.

O dată procedura penală terminată (inclusiv în cazul când procurorul a luat deja o hotărâre, de a nu-i trage pe vinovați la răspundere penală), dreptul de ședere în Olanda își pierde valabilitatea și femeia este nevoită să se întoarcă în țara sa (dacă nu există alte cauze de ședere în Olanda).

Având tipul de ședere temporară, persoana se află în Olanda legal și, în baza capitolului VI mai sus menționat, are dreptul la primirea tuturor asigurărilor sociale existente în Olanda, ca: ajutor material, ședere la orice adăpost ș. a. Persoanele care au tipul de ședere temporară nu au dreptul să practice prostituția.

Ce ajutor poate oferi Fondul împotriva traficului de femei (STV)

Fondul împotriva traficului de femei (Stichting tegen Vrouwenhandel, abreviat: STV) este un punct național de înregistrare a datelor în cazurile traficului de femei. Una dintre problemele acestei organizații o constituie oferirea ajutorului persoanelor, care au suferit de pe urma delictului – traficul de femei. Organizația oferă femeilor ajutor gratuit.

Principiul lucrului acestei organizații rezidă în faptul că femeia singură hotărăște cum va acționa și de ce ajutor are nevoie.

Fondul împotriva traficului de femei (STV) oferă ajutor victimelor traficului de femei, indiferent de faptul, dacă hotărăsc ele să facă declarații la poliție în privința delictului săvârșit contra persoanei lor sau nu. STV – organizație independentă, ea nu lucrează nici pentru poliție nici pentru alte instituții.

Fondul împotriva traficului de femei STV la oferă acestora următoarele tipuri de ajutor:

- **le asigură un adăpost de nădejde;**
- **le ajută prin apelarea la un avocat;**
- **organizează controlul medical și le oferă o asistență medicală;**
- **le oferă ajutor material;**
- **încheie acorduri asupra asigurării medicale;**

- contribuie la stabilirea imediată a contactelor cu poliția și organele justiției;
  - le ajută la soluționarea problemelor ce țin de declarațiile făcute la poliție;
  - le ajută să facă declarație în Fondul compensațiilor privind repararea prejudiciilor cauzate de delictele violente asupra victimelor;
  - le oferă ajutor psihologic;
  - organizează revenirea eventuală în Patrie.
- Telefon 030-2716044
Fax 030-2716084

Adresă pentru corespondență P.O. Box 1455, 3500 BL
Utrecht, Netherlands

e-mail : S.T.V@inter.NL.net

Legile și regulile pentru imigranți în Austria

Pregătit după materialele organizației LEFO (Austria)

Situația socială

În Austria se observă un înalt nivel de șomaj. Cerințele pe piața muncii, mai ales pentru femeile-imigrante, sunt foarte riguroase. Pe lângă aceasta, multe femei imigrante sunt nevoite să presteze o muncă, plătită prost, ce nu corespunde nivelului calificării lor sau studiile avute.

Înregistrarea la poliție

La sosire în Austria, cetățeanul străin sau cetățeanca sunt obligați să se înregistreze la poliție în răstimp de a trei zile.

Intrarea în Austria

Pentru a călători în Austria, cetățenii țărilor USI au nevoie de viză.

VIZA „C” (Viză turistică)

Dacă cetățeanul țărilor USI dorește să plece în Austria ca turist și nu decide să rămână mai mult de 3 luni, are nevoie de viza „C”.

Pentru obținerea vizei se cer următoarele documente:

Pașaportul;

Biletul retur;

Poliță de asigurare;

Certificatul precum că dacă aveți o sumă de bani suficientă sau invitația de la persoana care vă asigură toate cheltuielile.

Cu viza „C” poți rămâne în Austria timp de trei luni. Ea este valabilă în țările acordului Shengen (Germania, Italia, Belgia, Olanda, Franța, Portugalia, Spania și Luxemburg).

VIZA „D” (Aufenthaltsvisum)

Dacă cineva dorește să rămână în Austria pe o perioadă de la 3 la 6 luni, trebuie să obțină viza „D”.

Astfel de viză o poți, de asemenea, obține la o ambasadă a Austriei. Pentru aceasta sunt necesare aceleași documente. Viză în cauză este valabilă numai pe teritoriul Austriei.

Cu viza „D” este interzis să lucrezi în Austria.

Viza „D” poate înlocui permisiunea de ședere cu excepția lucrătorilor reprezentanțelor diplomatice și membrii ONU).

PERMISIUNE DE ȘEDERE (aufenthaltserlaubnis) Studiile în Austria

Pentru a face studii în Austria, aveți nevoie de viza „AUFENTHALTSERLAUBNIS”, de certificat de studii medii și acte pentru intrarea la universitate.

O astfel de viză nu oferă însă dreptul de a lucra în Austria.

Actele pentru obținerea „AUFENTHALTSERLAUBNIS” trebuie prezentate la ambasada sau la biroul consulatului Austriei în țara voastră sau în oricare alta.

Sunt necesare următoarele documente:

- invitație oficială pentru studii la universitate;
- certificat privind veniturile sau aprobare pentru asigurarea financiară din partea părinților sau a altor persoane, gata să plătească studiile;
- certificat privind locul de trai (contract de arendare);
- certificat precum că nu aveți antecedente penale,
- certificatul de naștere.

Toate actele trebuie traduse și legalizate!

Termenul vizei. Viza

„AUFENTHALTSERLAUBNIS” este valabilă timp de un an.

Ea nu se referă la sistemul austriac de cote, ceea ce înseamnă că eliberarea unei atare vize nu este limitată de cota.

Nu puteți obține viză „AUFENTHALTSERLAUBNIS”, dacă ați intrat în Austria cu viza C sau D.

PERMISIUNE DE DOMICILIU

(niederlassungsbewilligung)

„NIEDERLASSUNGSBEWILLIGUNG” – permisiune reală de ședere și pentru muncă, foarte greu a obține. Politica externă a Austriei, ca și, de altfel, altor țări europene, este orientată spre micșorarea migrației și complicarea de a intra în țară. În consecință, numărul vizelor „NIEDERLASSUNGSBEWILLIGUNG”, eliberate anual este limitat.

Cine poate obține permisiune de domiciliere:

- Artiști;
- oameni de afaceri;
- muncitori;

membrii familiilor austriece sau cetățenii UE în Austria (soții, soți, copii, părinți);
membrii familiilor persoanelor, care lucrează în Austria.

Pentru a obține permisiunea de domiciliere, trebuie să pregătiți următoarele acte:

asigurare medicală;
certificat privind veniturile lunare;
certificat privind locul de trai (contract de arendare);
certificat privind pensia câștigată;
certificat de căsătorie.

O astfel de viză este valabilă un an, după care i se poate prelungi termenul de valabilitate încă pentru 2 ani, iar apoi încă pentru 2 ani. După 5 ani se poate primi permisiunea de domiciliere permanentă „NIEDERLASSUNGSBEWILLIGUNG”.

Soțiile cetățenilor din Austria au dreptul să primească viză permanentă după doi ani de ședere în Austria. Copiii cetățenilor austrieci au dreptul să primească permisiunea de domiciliere permanentă de la început, dacă trăiesc împreună cu părinții.

Doritorii trebuie să depună actele pentru primirea permisiunii de domiciliere permanentă, fiindcă ea nu se oferă automat!

Permisiunea de domiciliere este eliberată anual numai unui număr limitat de cetățeni.

Există însă excepții de la această cotă pentru:

Soții ale cetățenilor austrieci sau ale cetățenilor din țările UE;
Artiste;
Jurnaliste;
lucrători bugetari, reprezentanți diplomatici și membri ai ONU;

membri ai familiilor persoanelor care sunt angajați să lucreze în gospodăria casnică.

CETĂȚENIA

A obține cetățenie austriacă este posibil după 10 ani de ședere în Austria. Este necesar a susține un examen la limba germană, iar persoana să prezinte și date privind veniturile sale. Concomitent, și membrii familiei primesc cetățenia.

Soțiile cetățenilor austrieci pot primi cetățenia după 5 ani de căsătorie sau după 2 ani de căsătorie și 3 ani de ședere, sau după 1 an de căsătorie și 4 ani de ședere în Austria.

Căsătorii cu cetățenii Austriei

Dacă o femeie se mărită cu un cetățean al Austriei în străinătate, iar apoi vine în Austria, trebuie tradus în limba germană certificatul de căsătorie și să fie legalizat la ambasada Austriei.

Ca soție a cetățeanului Austriei, femeia poate să prezinte actele pentru obținerea permisiunii de domiciliere (Niederlassungsbewilligung) în Austria, indiferent de faptul, dacă avea viză înainte de căsătorie sau nu.

Pentru a obține permisiunea de domiciliu, este necesar a vă adresa la circumscripția de poliție (Bezirkskommissariat) din sectorul dumneavoastră. Aceste servicii sunt gratuite.

Perfectarea permisiunii de domiciliere poate să dureze aproximativ 8 luni. Din acel timp se poate lucra în Austria fără o permisiune specială pentru muncă.

Actele, pe care trebuie să le aveți pentru a obține permisiunea de domiciliere (Niederlassungsbewilligung) în cazul în care sunteți căsătorit:

CertIFICATELE DE NAȘTERE ale persoanelor, care s-au căsătorit (traduse în limba germană);

Certificatul de căsătorie;

Forma de înregistrare cu adresă;

Pașapoartele;

Documentele privind arendarea locuinței;

Asigurarea medicală;

Declarația privind veniturile soțului.

Dacă poliția demonstrează că înregistrarea căsătoriei este fictivă, acest lucru poate servi drept motiv pentru expulzare și interdicție de intrare în Austria.

Divort

În Austria, divorțul poate fi obținut prin acordul ambelor părți sau pe cale judiciară. Dacă însă persoanele au hotărât să divorțeze de comun acord, femeia trebuie să meargă la judecătoria de sector și să depună cerere. Trebuie discutate, din timp, toate amănunțele fiindcă depinde de faptul cum va fi soluționată problema referitoare la împărțirea bunurilor și la stabilirea tutelei copiilor.

În cazurile divorțurilor prin judecată, persoana, care dă la divorț, trebuie să depună cerere în judecătoria sectorului. Cauzele unor astfel de divorțuri poate fi violența, însoțită de un comportament neadecvat.

Dacă soția trăiește separat, atunci ea sau soțul pot da la divorț peste trei ani. Hotărârea o va lua judecata, însă pentru divorț sunt necesare motive temeinice. Dacă soția și soțul trăiesc separat 6 ani, divorțul poate fi obținut oricum.

Pentru a nu pierde permisiunea de domiciliu în cazul divorțului, femeia, cetățeană străină, trebuie să aibă serviciu printr-o aprobare specială. În astfel de condiții poți de sine stătător să depui actele pentru obținerea permisiunii de domiciliu. Unica problemă o constituie faptul că din acel moment femeia va fi supusă la impozite. Dacă femeia este victimă a violenței, iar soțul a fost învinuit, ea poate obține loc din cotele speciale destinate victimelor violenței.

Copiii

Copiii, care s-au născut în Austria, nu primesc automat cetățenie austriacă. Ei o primesc, numai dacă unul dintre părinți este cetățean al Austriei și dacă însăși căsătoria este autentică.

Plasarea în câmpul muncii în Austria

A te aranja la lucru în Austria este foarte greu, fiindcă pentru aceasta se cere o aprobare anumită (există trei tipuri de atare aprobări: Beschäftigungsbewilligung, Arbeitserlaubnis, Befreiungsschein)

Imigranților li se dă, anual, doar un anumit număr de astfel de aprobări.

Asemenea aprobări sunt date numai specialiștilor de înaltă calificare, în conformitate cu nivelul înalt de șomeri în Austria.

Atare aprobări nu au nevoie soțiile cetățenilor austrieci sau cetățeni țărilor Uniunii Europene, cu statut de diplomat.

Un lucrător calificat, care dorește să-și confirme calificarea sa sau diploma în Austria, trebuie să susțină examene adăugătoare și să absolvească cursuri speciale. În acest caz se cere să cunoști foarte bine limba germană și să prezinți, traduse în limba germană, toate diplomele.

Munca în domeniul sex-businessului

În Austria este permisă practicarea prostituției, dacă femeia este înregistrată și are carte de înregistrare și control. Condițiile de înregistrare în fiecare regiune sunt diferite. Comun însă pentru toate este faptul că prostituatele înregistrate trebuie să fie supuse săptămânal unui examen medical în centre speciale în orașul în care au viză. Pentru imigrante aproape că este imposibil să se înregistreze oficial, deoarece pentru aceasta ele trebuie să aibă aprobare privind șederea (Niederlassungsbewilligung) pentru lucrători independenți, iar atare aprobare nu se dă lucrătoarelor în sex-business (cu excepția soțiilor cetățenilor străini).

Go Go Dancers

Go Go Dancers poate obține permisiune de domiciliere (Niederlassungsbewilligung) pentru artiști. Acest lucru depinde de contractul de muncă cu un club, bar sau cu un cabaret.

Niederlassungsbewilligung se dă numai pe perioada de valabilitate a contractului de muncă într-un loc anumit.

Dacă femeia are viză de artist și este înregistrată ca dansatoare, ea nu are dreptul să se angajeze ca prostituată. În caz că se adeverește faptul practicării prostituției, femeia poate fi expulzată și să i se interzice pentru totdeauna intrarea în Austria.

Dacă femeia lucrează ca dansatoare și are contract de muncă, proprietarul barului trebuie să o înregistreze la serviciul social, dar în majoritatea cazurilor proprietarii nu fac acest lucru. În unele orașe din Austria pentru dansatoare și chelnerițe există posibilitatea ca în fiecare săptămână să facă, anonim, un control în centre medicale speciale.

Traficul de femei

În Austria traficul de femei este calificat ca infracțiune. Codul Penal îi dă o definiție traficului de oameni – forțarea pentru practicarea prostituției contra voinței și dorinței de libertate a omului. De exemplu, când femeia s-a aranjat la lucru după anunțul din ziar, însă i s-a propus un alt tip de muncă și s-a stabilit că ea trebuie să practice prostituția.

Există foarte multe agenții matrimoniale care, pentru bani, vând femeile în Austria. O astfel de activitate nu este interzisă în Austria. Este foarte important să fii atentă în astfel de situații, fiindcă destul de des bărbații, care își caută o soție în altă țară, vor să le exploateze. Bărbatul poate să fie șomer și de aceea caută o femeie, care să lucreze și pentru el (foarte adesea ca prostituată).

CÎTEVA SFATURI UTILE:

Adresați-vă la centrul de consultare din țara voastră, înainte de a pleca în străinătate.

Dacă v-ați adresat unei agenții matrimoniale, verificați-i, legalitatea.

Aveți grijă de pașaport și de actele dumneavoastră! Nu le dați nimănui! Numai poliția și serviciul de migrare au dreptul să verifice pașaportul dumneavoastră. Faceți copiile pașaportului și țineți-le la dumneavoastră.

Lăsați la prieteni și familie informații despre oraș, adresă, numele persoanei, la care planificați să plecați, și, de asemenea, informația despre locul de muncă și cazarea în Austria.

Expulzarea și detenția

Dacă poliția sau serviciul de migrare va suspecta sau va depista, că cineva se află în Austria ilegal, persoana poate fi trimisă în închisoarea de deportare (Schubhaft) până la expulzarea din țară. În acest caz puteți lua un avocat, puteți suna de la telefonul închisorii sau puteți trimite scrisori. Trebuie să insistați asupra acestui drept și să invitați un consilier de la LEFO, care are dreptul să viziteze închisorile și să propună ajutor juridic și alte tipuri de ajutor.

Nu semnați procese-verbale, dacă nu le înțelegeți.
Rugați-l pe traducător și semnați, numai ceea ce înțelegeți.

În cazul expulzării, cheltuielile sunt acoperite de guvern, dacă însă aveți bani, poate să vi se prezinte un cont pentru timpul de ședere în închisoare și pentru bilet.

Legile și regulile pentru emigranți în Germania

Pregătit după materialele organizației non-guvernamentale
“Amnistia pentru femei”

Amnesty for women

Grob e Bergstr. 231

22767 Hamburg

Tel. 040-38 47 53

Fax.040-38 57 58

Amnesty for women – uniunea de femei din Hamburg, la care pot apela femeile străine având neplăceri în Germania.

Angajatele organizației informează femeile asupra problemelor, de care se pot în Germania femeile-imigrante.

Direcțiile de activitate:

Consultații;

Învățare a limbii germane și a gramaticii;

Ajutor în cazul apelării la instituții oficiale;

Organizare a cursurilor de croitorie, de desen pe mătase ș. a.

Organizare a activității pe stradă

Organizare a activității privind informarea publicului.

Angajatele “Amnistiei pentru femei” cunosc limbile tai, catalog, engleză, portugheză, spaniolă, turcă și altele. Pentru alte limbi străine încearcă să găsească traducători.

Din experiența de muncă a organizației reiese, că multe femei nu știu aproape nimic despre eventualele probleme, de care se vor lovi în Germania. Și de aceea angajatele organizației au pregătit broșura “Germania – paradis pentru femei?”.

Multe femei visează să trăiască mai bine. Ele sunt frapate de promisiunile atractive, dar în realitate, de obicei, se întâmplă altfel. Dacă nu știu aproape nimic despre Germania și despre activitatea traficantilor de femei, atunci există pericolul real de a cădea în cursa intermediarilor matrimoniali sau a intermediarilor pentru angajare în țări străine. Este important ca femeile, cu ajutorul acestei informații, să ocolească neplăcerile.

Cartea “Germania: paradis pentru femei?” este editată cu susținerea departamentului Senatului privind egalitatea în drepturi a femeilor al orașului Hamburg.

Informația din cartea “Germania: paradis pentru femei?” a fost oferită de angajatele organizației “Amnistia pentru femei” (or. Hamburg) în timpul conferinței “Strategiile europene în lupta împotriva contrabandei de femei – prevenirea și combaterea traficului de femei în țările de origine și de destinație”, care a avut loc pe data de 25-26 noiembrie, anul 1998 în Berlin.

Departamentul senatorial pentru egalitatea în drepturi al orașului Hamburg a susținut inițiativa organizației, Amnesty for women de a edita broșura “Germania: paradis pentru femei?”. Broșura este publicată în cinci limbi și conține date despre țară și locuitorii ei, însă un lucru principal îl constituie includerea despre diferite forme de permisiuni de domiciliere, despre drepturile juridice, despre căsătorie și divorț, despre serviciile medicale, activitatea în câmpul muncii și studii, despre traficul de mirese și prostituție.

Sosirea în Germania

În Germania viza turistică (are un termen de trei luni) în unele cazuri poate fi prelungită încă pe trei luni.

Permisiunea de domiciliere

Permisiunea de domiciliere se acordă pe un termen limitat. Dacă femeia vrea să lucreze, pe sistemul au-pair, acest lucru este posibil numai în cazul unei familii vorbitoare de limba germană, ai cărei membrii trebuie să depășească vârsta de 25 de ani. Termenul de ședere în Germania în cazul dat este de 1 an. Cu permisiunea de ședere cetățenii străini nu au dreptul să aibă alt fel de serviciu!

Permisiunea de domiciliere temporară

Termenul de valabilitate a permisiunii temporare de domiciliere depinde de cauza cu care a sosit femeia. Dacă ea s-a măritat sau se mărită cu un german, atunci permisiunea de reședință se acordă, de regulă, de trei ani. Există posibilitatea de a fi obținută și pe baza contractului de muncă, ca, de exemplu, în calitate de artistă.

Permisii de domiciliere permanentă

Permisia nelimitată de domiciliere poate fi obținută, dacă femeia străină de trei ani este căsătorită cu un german sau a trăit legal în Germania 5 ani, precum și după divorț, dacă a locuit legal în Germania 5 ani. Cetățenii străini pot lucra numai în cazul dacă au permisie!

Dreptul de ședere

El nu este limitat nici de termen, nici de locul de trai. A face demersuri pentru obținerea dreptului de ședere este posibil în cazul, când în decurs de opt ani femeia are permisia de domiciliere sau cinci ani de căsătorie cu un german. Pentru obținerea permisiei de domiciliere permanentă trebuie să se demonstreze că femeia posedă mijloace de existență și 60 de luni a plătit taxe pentru asigurarea de pensionare. Numai atunci se poate obține dreptul de a avea o activitate individuală. Pentru munca prin angajare nu se mai cere permisie.

Capacitatea juridică a șederii

Ea este oferită în cazul când cetățenii străini nu corespund cerințelor altor forme de permisie, sar sunt considerați ca “afilați în condiții grele” (de exemplu, conform cauzelor de drept internațional sau celor umanitare). Concomitent, este dobândit dreptul de a munci în Germania. Capacitatea juridică a șederii este acordată foarte rar.

Dacă apare amenințarea de expulzare, se pot face demersuri privind **accesul**. Acest lucru înseamnă că șederea în Germania va fi “permisă” pe un anumit termen, numai cu motive întemeiate: torturi sau pedeapsa cu moartea în patrie și dorința de a depune mărturie în judecată. Accesul poate fi anulat, cum numai îi dispar motivele.

Poate fi obținută **permisia de ședere**, dacă în țara de origine e război și sau persoana în cauză e refugiată politic. Pentru aceasta este necesar să veniți direct de acolo, dar nu prin “țările lumii a treia” (majoritatea europene).

SFATURI

Divortul

Pentru a vă despărți oficial, trebuie, în primul rând să vă separați de soț și să trăiți un an separat. Dacă unul dintre soți nu dorește să dea divort, atunci, în majoritatea cazurilor, anularea căsătoriei trebuie așteptată trei ani.

Examinând cazurile manimotrionale, familiale în timpul divortului Judecata hotărâre privind drepturile părinților Hotărârea se ia în interesele copilului. De aici rezultă că drepturile părinților sunt atribuite acelu soț care este în stare cel mai bine să aibă grijă de copii, atât material, cât și spiritual.

Dacă o căsătoria este desfăcută mai înainte, decât peste 4 ani după încheierea ei legală, femeia, care nu are cetățenie germană este amenințată cu expulzarea din țară, conform paragrafului 19 al Legii despre statutul persoanelor străine. De aici rezultă că, în primii 4 ani de căsătorie (rar-trei), femeia depinde de soț și, în caz de divort, nu va putea rămâne în țară.

Dacă femeia este căsătorită fictiv, și se va demonstra acest lucru, ea, de asemenea, poate fi expulzată.

Studiile

Studiile obținute în patrie, în Germania deseori nu sunt recunoscute, de aceea apare necesitatea de a studia din nou. Trebuie prezentate toate diplomele sau certificatele: e mai bine deja să fie traduse în germană și legalizate de ambasada sau de consulatul Germaniei. Aici ele sunt verificate, adesea pentru o anumită sumă.

Este foarte importantă cunoașterea limbii germane, în deosebi, dacă planificați să studiați în vreo instituție de învățământ superior din Germania. Dacă nu cunoașteți limba germană, o puteți învăța la cursuri. Adresele unor astfel de cursuri le puteți găsi la organizațiile non-guvernamentale.

Munca în Germania

Imigranții în Germania nu au dreptul să lucreze, dacă nu au permisiune: Pentru activitatea de muncă ilegală pot fi expulzați din țară.

Cetățenii străini, sosiți în Germania, au dreptul să lucreze numai în acel loc de muncă care este menționat în permisiunea privind activitatea de muncă. Este interzis a lucra în alt domeniu.

În cazul schimbului locului de muncă este necesar a obține o nouă permisiune de ședere, dar pentru a face demersuri pentru ea, trebuie să plecați din țară.

Multe femei lucrează numai la servicii prost plătite, deoarece calificarea, căpătată în patrie, nu este recunoscută în Germania.

Ce trebuie să faceți dacă doriți să plecați în Germania:

Aflați dacă firma de aranjare la lucru, la care vreți să apelați, are licența corespunzătoare.

Întrebați amănunțit despre condițiile de lucru, care vă așteaptă.

Să țineți cont că salariul, care pare mare, poate fi foarte mic, după tarifele germane, iar traiul este mult mai scump în Germania decât acasă.

În ce cazuri femeile din CSI pot lucra în Germania:

Termen limitat se acordă:

Menajerei la diplomați și la funcționari ai consulatelor.

Învățător de limba maternă în școli publice și în cele private recunoscute (“recunoscută” nu este fiecare școală).

Lectorului de limbă, conferențiar universitar.

Bucătarilor calificați în prepararea bucatelor naționale cu certificat despre vechimea în muncă.

Lucrătorilor la expoziții.

Termen nelimitat:

Cercetătorilor științifici.

Specialiștilor cu studii superioare sau având calificare corespunzătoare

Persoanelor administrative ale unei întreprinderi comune germano-ucrainene.

Specialiștilor care cunosc limba într-o instituție finanțată de partea germană.

Pastorilor (aici sunt reguli speciale).

Asistentelor medicale în condiții excepționale.

Oamenilor de artă, artistelor sau asistenților lor.

Sportivilor profesioniști sau antrenorilor având o calificare corespunzătoare.

Pentru angajatele în sex-industrie

În Germania, prostituția practică de imigrante constituie o încălcare a dreptului existent privind șederea în țară.

Dacă e femeie străină a sosit pe bază de viză turistică, ea poate avea dreptul la un serviciu, inclusiv în sex-industrie.

În calitate de dansatoare poate obține viză de artistă. Pentru aceasta este însă necesar să aibă un contract de dansatoare cu: un bar, un club sau un cabaret. Cu atare viză femeia obține permisiunea de reședință și permisiune de a se aranja la lucru.

Viza se acordă pe termenul menționat în contract. Așa că permisiunea de reședință și permisiunea de încadrare în muncă sunt valabile numai pe durata valabilității contractului. În caz de anulare sau după expirarea termenului de valabilitate a contractului, persoana pierde dreptul de a mai rămâne în Germania. Pentru a rămâne, trebuie să găsească o persoană, care să-i ofere serviciu și cu care ar putea să încheie un contract.

Viza de artist nu-i oferă dreptul de a avea reprezentanți în altă parte și nici alt serviciu. Cu o astfel de viză se poate lucra numai ca dansatoare și numai în instituția, menționată în contract.

Vânzarea de mirese

Știați

Că în Germania sunt mulți traficanți de căsătorii.

Că pentru propria îmbogățirea ei practică business-ul inuman, folosind necunoașterea și naivitatea femeilor.

Că sunt capabili să transforme femeia în marfă cu “dreptul de schimb” pe “un termen de probă” și cu “vânzare la un preț redus”.

Că ei, fără să aibă permisiune, pot tipări fotografia în “pornocatalog” și să-l vândă bărbaților interesați.

Că nu în toate agențiile îți poți alege, fără probleme, viitorul soț.

Că pe dumneavoastră, posibil, vă vor sili să practicați activitate ilegală, prostituție ș. a.

Că bărbații germani nu sunt întotdeauna atât de perfecți, după cum ați auzit. În Germania sunt și de acei care se căsătoresc cu o cetățeană străină, pentru a o supune la dependență.

Ce trebuie să faceți:

Aflați dacă este înregistrată firma de mijlocire, dacă activează legal.

Aveți grijă de actul dumneavoastră! Încercați să nu dați nimănui pașaportul și pentru orice eventualitate faceți copia lui.

Informați persoanele de încredere (prietena sau părinții) despre hotărârea dumneavoastră.

Fiți atente, când dați fotografiile voastre. Mai întâi, întrebați cum vor fi utilizate.

În Germania există un mare număr de puncte de consultare, care dau gratis informații celor, care se află într-o situație dificilă.

Insistați asupra faptului ca orice contractul să fie scris într-o limbă pe care o cunoașteți și în el să fie, de asemenea, clar menționate locul și timpul viitoarei munci.

Luați în drum numerele de telefoanele ambasadelor și reprezentanțelor statului vostru în străinătate: în caz de vă veți pomeni într-o situație dificilă, reprezentanții țării voastre vă vor ajuta.

Dacă ați rămas, într-o țară străină, fără pașaport, adresați-vă, pentru certificatul care confirmă identitatea dumneavoastră, la reprezentanții consulatelor sau ambasadelor țării voastre.

Încercați să nu treceți frontierele țării cu pașapoarte false.

Încălcarea regimului de vize va face imposibilă următoarea plecare în străinătate.

Să nu uitați, un lucru: cunoașterea cât de cât a limbii străine vă va ușura considerabil șederea într-o țară străină.

Încheierea unei căsătorii

Pentru încheierea căsătoriei, în Germania, trebuie să oferiți:

Certificatul de naștere nou, eliberat cel puțin cu șase luni până la prezentarea documentelor. Noul certificat poate fi solicitat la Casa de înregistrare a căsătoriilor, unde a fost eliberat primul certificat.

Certificatul de căsătorie (ultima căsătorie), precum și **certificatul de divorț** la toate căsătoriile anterioare (dacă există). Certificatele de divorț nu sunt suficiente! Văduva trebuie să ofere și **certificatul de deces** al soțului.

“Cererea de la doi martori” privind actuala **situație familială**. Doi membri ai familiei, de exemplu, părinți, frați, surori, confirmă situația în cauză prin semnătura lor. Semnăturile trebuie legalizate la notar sau într-o instituție oficială. Termenul vechimii lor nu trebuie să depășească șase luni.

Copia din **registru** **persoanelor înregistrate**, eliberată de departamentul respectiv de înscrieri și înregistrări în Germania.

Summary

The Role of NGOs in Preventing Trafficking in Women in Moldova (Author – I. Martiniuc. Women’s Organization of Moldova “Civic Initiative”).

The article analyzes the situation of trafficking in women in Moldova, as well as the main reasons for this phenomenon. The author introduces a strategy for NGOs to follow in preventing trafficking in women in Moldova. In conclusion, Irina Martiniuc presents the main directions of activity of the Women’s Organization of Moldova “Civic Initiative” in the field of trafficking in women.

Trafficking of Women in the Republic of Moldova: A Problem that needs an urgent solution. (Author – G. Botnaru. Academy of Police.)

Currently, the problem of trafficking in women has not been addressed by the State authorities of the Republic of Moldova. Both the socio-economic crisis in the country and legal judicial obstacles contribute to this phenomenon. Although Article 105/2 of the Penal Code of the Republic of Moldova allows for persecution of traffickers, the practical application of this norm is different. The difficulty arises from the lack of mechanisms available to law enforcement agencies to fight this problem. There is also a lack of adequate measures to influence the effective limitation on the market for sexual services.

**Trafficking in Human Beings and Prostitution:
Increasing Exploitation of Women-migrants from Central
and Eastern Europe.** (International Organization for
Migration, Budapest, May, 1995.)

The article addresses the problem of trafficking in women as an international criminal activity. The data provided by the International Organization for Migration describe this phenomenon in Eastern Europe and the reasons for an increase in trafficking from Eastern Europe. Using statistical data, STV (the Netherlands) analyzes the methods of recruiting women, the routes used in getting them to the Western European countries, and the status of the victims in the destination country.

Is Europe against Trafficking of Women? (Author – S. Kupreashkina. Ukrainian Women Research Center.)

The author describes trafficking in women and prostitution as an world-wide phenomenon. The article contains an analysis of the situation in the countries of Eastern Europe, as well as statistical data on foreign prostitutes who reside illegally in the Netherlands, Germany and Sweden. The author also examines issues of international legislation and the public movement for the rights of prostitutes. In conclusion, S. Kupreashkina notes that the sex trade will exist for as long there is commercial demand as in developed countries for the cheaper sexual services of women and children from developing countries. Struggling to end the sex trade should include political activism at the national and international levels.

Legislation of European Countries with Respect to Migrants. (Author – Oxana Gorbunova. International Center for Women’s Rights “La Strada – the Ukraine”).

The article introduces the laws of various countries regulating prostitution and trafficking in women. The article is based on materials provided by the Foundation against Trafficking in Women STV (the Netherlands), LEFO (Austria) and Amnesty for Women (Germany). Special attention is given to issues of entry into destination countries, permits for stay, residence and work, acquiring citizenship, and marriage. The author of the compilation also offers practical advice for women from the CIS countries who want to go abroad.

Cuprins

Cuvânt înainte.....	
Irina Marfîniuc , Rolul ONG în prevenirea traficului de femei în Republica Moldova.....	
Gheorghe Botnaru , Traficul de femei în contextul Republicii Moldova – problemă ce necesită o rezolvare imediată.....	
Traficul de oameni și prostituția: creșterea exploatării femeilor imigrate din țările Europei Centrale și de Est.....	
Svetlana Cupreașchina , Este oare Europa orientată împotriva traficului de femei?.....	
Oxana Gorbunova , Legile țărilor europene cu privire la imigranți.....	
Resume	

Organizația de femei din Moldova „Inițiativa civică”
Adresa: P. Zadnipru 3/1 MD 2049, Chișinău, Republica Moldova
Tel: 49-97-83, fax: 33-13-03
E-mail: irina@womci.mldnet.com

Women's Organization of Moldova „Civic Initiative”
Adresse: P. Zadnipru 3/1 MD 2049, Chișinău, Republic of Moldova
Tel: 49-97-83, fax: 33-13-03
E-mail: irina@womci.mldnet.com